ПЕРША ФОРМАЛЬНА СИСТЕМА

Середовище виконання, формальна система мов та базові бібліотеки для програмування, доведення теорем і формальної філософії

Максим Сохацький

Київ, 12 жовтня 2018

Зміст

	0.1	Актуа	альність роботи	1
	0.2	Форм	палізована постановка задачі	2
		0.2.1	Об'єкт та предмет дослідження	2
		0.2.2	Класифікація мов програмування	2
		0.2.3	Мета і завдання дослідження	2
		0.2.4	Методи дослідження	3
	0.3	Наук	ова новизна	4
	0.4	Прак	тичні результати	4
	0.5	Осно	вні результати	5
	0.6	Апро	бація результатів роботи	5
	0.7	Струк	ктура роботи та публікації	5
1	Фор	омальн	на верифікація	7
	1.1	Форм	альна верифікація та валідація	7
	1.2	Форм	лальна специфікація	8
		1.2.1	Програмне забезпечення	8
		1.2.2	Математичні компоненти	9
	1.3	Форм	лальні методи верифікації	9
		1.3.1	Спеціалізовані системи моделювання	9
		1.3.2	Мови з залежними типами та індукцією	9
		1.3.3	Гомотопічні мови	10
		1.3.4	Системи автоматичного доведення теорем	10
	1.4	Форм	иальні мови та середовища виконання	11
		1.4.1	Формальні інтерпретатори та ОС	11
		1.4.2	Формальний ввід-вивід	12
		1.4.3	Чисті системи типів	12
		1.4.4	Гомотопічні системи типів	12
	15	Висн	ОВКИ	12

iv 3MICT

2	Кон	цептуа	льна модель формальної системи мов		13
	2.1	Попер	редні відомості та теорії	 	13
	2.2	Струк	турне представлення моделі	 	16
		2.2.1	Мінімальна система	 	16
		2.2.2	Максимальна система	 	16
3	Сис	тема м	ов середовища виконання		19
	3.1	Інтерг	претатор як основна лямбда-система	 	19
		3.1.1	Векторизація засобами мови Rust	 	20
		3.1.2	Байт-код інтерпретатора	 	20
		3.1.3	Синтаксис	 	21
		3.1.4	Формальне середовище виконання	 	22
		3.1.5	Категорія середовища виконання O_{CPS}	 	22
	3.2	Систе	ма числення процесів SMP async	 	23
		3.2.1	Операційна система	 	23
		3.2.2	Властивості	 	23
		3.2.3	Структури ядра		27
		3.2.4	Протокол InterCore		28
	3.3	Систе	ма числення тензорів AVX	 	29
	3.4	Висно	рвки	 	29
4	Сис	тема ві	ищих формальних мов		31
	4.1	Форм	альні мови програмування	 	31
		4.1.1	Чиста система типів О _{РТЅ}	 	31
		4.1.2	Теорія типів Мартіна-Льофа O_{MLTT}	 	32
		4.1.3	Система індуктивних типів O_{ITS}	 	33
		4.1.4	Гомотопічна система типів $O_{HTS}\ldots\ldots$	 	34
	4.2	Чиста	. система типів РТЅ∞	 	34
		4.2.1	Генерація сертифікованих програм	 	35
		4.2.2	Синтаксис	 	37
		4.2.3	Всесвіти	 	37
		4.2.4	Контексти		39
		4.2.5	Операційна семантика	 	39
		4.2.6	Перевірка типів		40
		4.2.7	Індекси де Брейна		40
		4.2.8	Підстановка, нормалізація, рівність		41
		4.2.9	Використання мови	 	41
		4.2.10			42
		4.2.11	Екстракти		42
	4.3		ма індуктивних типів ITS		43
		4.3.1	Синтаксис		43
		4.3.2	Поліноміальні функтори		44
		4.3.3	Кодування Бома		44
	4.4		опічна система типів HTS		45
		4.4.1	Синтаксис		45
	4.5	Висно	ОВКИ	 	46

3MICT v

5	Баз	ова біб	бліотека середовища виконання	47				
	5.1	Струк	стури даних	49				
	5.2	Серві	іси середовище виконання, супервізія додатків . 49					
	5.3	WebS	Socket-сервер	49				
	5.4	Схови	ище даних	49				
	5.5		с-процеси	49				
	5.6		оольні елементи HTML5	49				
6	Баз	ова біб	бліотека формальних мов	51				
	6.1		налізація теорії типів	51				
		6.1.1	Типи Π , Σ , Path	54				
		6.1.2	Всесвіти	61				
		6.1.3	Контексти	63				
		6.1.4	Інтерналізація	63				
	6.2	Індук	тивні типи	64				
		6.2.1	Empty, Unit	64				
		6.2.2	Bool, Maybe, Either, Tuple	64				
		6.2.3	Nat, List, Stream	65				
		6.2.4	Fin, Vector, Seq	66				
		6.2.5	Імпредикативне кодування	67				
	6.3	Гомот	гопічна теорія типів	68				
		6.3.1	Гомотопії	68				
		6.3.2	Групоїдна інтерпретація	69				
		6.3.3	Функціональна екстенсіональність	70				
		6.3.4	Пулбеки	71				
		6.3.5	Фібрації	72				
		6.3.6	Еквівалентність	72				
		6.3.7	Ізоморфізм	73				
		6.3.8	Унівалентність	74				
	6.4	Вищі	індуктивні типи	74				
		6.4.1	Інтервал	74				
		6.4.2	n-Сфера	75				
		6.4.3	Суспензія	75				
		6.4.4	Транкейшин	75				
		6.4.5	Факторизація	76				
		6.4.6	Пушаут	76				
	6.5	Мода	льності	76				
		6.5.1	Процеси	76				

vi 3MICT

7	Мат	емати	чні компоненти	79
	7.1	Teopi	я категорій	79
		7.1.1	Категорія	79
		7.1.2	(Ко)термінал	80
		7.1.3	Функтор	80
		7.1.4	Натуральні перетворення	81
		7.1.5	Розширення Кана	81
		7.1.6	Ізоморфізм категорій	81
		7.1.7	Резк-поповнення	81
		7.1.8	Конструкції	82
		7.1.9	Приклади	83
		7.1.10	k-морфізми	84
		7.1.11	2-категорія	84
		7.1.12	Аддитивна категорія	84
		7.1.13	Група Гротендіка	84
		7.1.14	Категорія Гротендіка	84
	7.2	Teopi	я топосів	84
		7.2.1	Теорія множин	86
		7.2.2	Топологічна структура	87
		7.2.3	Топос Гротендіка	88
		7.2.4	Елементарний топос	90
		7.2.5	Висновки	93
	7.3	Алге	браїчна топологія	93
		7.3.1	Теорія груп	93
		7.3.2	Простори	93
		7.3.3	Теорія гомотопій	94
		7.3.4	Теорія гомологій	98
	7.4	Дифе	ренціальна геометрія	98
		7.4.1	V-многовиди	98
		7.4.2	G-структури	98
		7.4.3	Н-простори	98
8	Дод	аткові	і матеріали	99
	8.1		чалізація вводу-виводу для OCaml	99
	8.2			101
	8.3		иалізація мадх'яміки	
Сг	JUCOK	BUKOr	оистаних джеред	109

ВСТУП

Присвячується Маші та Міші

Тут дамо тему, предмет та мету роботи, а також дамо опис структури роботи.

0.1 Актуальність роботи

Ціна помилок в індустрії надзвичайно велика. Наведемо відомі приклади: 1) Mars Climate Orbiter (1998), помилка ^{1} невідповідності типів британської метричної системи, коштувала 80 мільйонів фунтів стерлінгів. Невдача стала причиною переходу NASA ^{2} повістю на метричну систему в 2007 році. 2) Ariane Rocket (1996), причина ^{3} катастрофи — округлення 64-бітного дійсного числа до 16-бітного. Втрачені кошти на побудову ракети та запуск 500 мільйонів доларів. 3) Помилка в FPU в перших Pentium (1994), збитки на 300 мільйонів доларів. 4) Помилка ^{4} в SSL (heartbleed), оцінені збитки у розмірі 400 мільйонів доларів. 5) Помилка у логіці бізнес-контрактів EVM (неконтрольована рекурсія), збитки 50 мільйонів, що привело до появи верифікаторів та валідаторів контрактів ^{5} , ^{6} . Більше того, і найголовніше, помилки у програмному забезпеченні можуть коштувати життя людей.

¹Mars Climate Orbiter Mishap Investigation Board Phase I Report November 10, 1999.

https://llis.nasa.gov/llis_lib/pdf/1009464main1_0641-mr.pdf

²National Aeronautics and Space Administration, національна адміністрація аеронавтики та космосу США

³ARIANE 5 Flight 501 Failure,

http://www-users.math.umn.edu/~arnold/disasters/ariane5rep.html

4The Matter of Heartbleed.

http://mdbailey.ece.illinois.edu/publications/imc14-heartbleed.pdf

5 Vandal: A Scalable Security Analysis Framework for Smart Contracts,

https://arxiv.org/pdf/1809.03981.pdf

⁶Short Paper: Formal Verification of Smart Contracts,

2 3MICT

0.2 Формалізована постановка задачі

Тут стисло розкривається об'єкт, предтем, мета та завдання дослідження, та виділяються основні методи, які будуть використовуватися в роботі.

0.2.1 Об'єкт та предмет дослідження

Об'єктом дослідження в широкому сенсі є множина всіх формальних мов, та можливих зв'язків між ними.

Формально, об'єктом дослідження данної роботи є: 1) системи верифікації програмного забезпечення; 2) системи доведення теорем; 3) мови програмування; 4) операційні системи, які виконують обчислення в реальному часі; 3) їх поєднання, побудова формальної системи для уніфікованого середовища, яке поєднує середовище виконання та систему верифікації у єдину систему мов та засобів.

Предметом та методом дослідження такої системи мов є теорія типів, як сучасний фундамент математики, який стисло та компактно представляє не тільки теорію множин, але і теорію категорій, алгебраїчну топологію та дифференціальну геометрію. Теорія типів вивчає обчислювальні властивості мов та виділилася в окрему науку Пером Мартіном-Льофом як запит на вакантне місце у трикутнику теорій, які відповідають ізоморфізму Карріговарда-Ламбека (Логіки, Мови, Категорії).

0.2.2 Класифікація мов програмування

Повна класифікація об'єктів дослідження була злоблена в рамках проекту Енциклопедія Мов Програмування, де була зроблена спробо надати формальну БНФ-нотацію для тих мов, для яких це не було ще ніколи не зроблено (наприклад для APL-подібної мови K).

0.2.3 Мета і завдання дослідження

Одна з причин низького рівня впровадження у виробництво систем верифікації – це висока складність таких систем. Складні системи верифікуються складно. Ми хочемо запропонувати спрощений підхід до верифікації — оснований на концепції компактних та простих мовних ядер для створення специфікацій, моделей, перевірки моделей, доведення теорем у теорії типів з кванторами.

Метою цього дослідження є побудова єдиної системи, яка поєднує середовище викодання та систему верифікації програмного забезпечення. Це прикладне дослідження, яке є сплавом

Код	Мови програмування
HW	VHDL, Verilog, Clash, Chisel, SystemC, Lava, BSV
ASM	PDP-11, VAX, S/360, M68K,
	PowerPC, MIPS, SPARC, Super-H
	Intel, ARM, RISC-V
ALG	C, BCPL, ALGOL, SNOBOL, Simula,
	Pascal, Oberon, COBOL, PL/1
ML	SML, Alice ML, OCaml, UrWeb, Flow, F
PURE	HOPE, Miranda, Clean, Charity, Joy, Mercury, Elm, PureScript
Fω	Scala, Haskell, 1ML, Plutus
MACR	LISP, Scheme, Clojure, Racket, Dylan, LFE, CL
	Nemerle, Nim, Haxe, Perl, Elixir
001	Simula, Smalltalk, Self, REBOL, Io
	JS, Lua, Ruby, Python, PHP, TS, Java, Kotlin
CMP	C++, Rust, D, Swift, Fortran
SHELL	PowerShell, TCL, SH, CLIPS, BASIC, FORTH
SVC	IDL, SOAP, ASN.1, GRPC
MARK	TeX, PS, XML, SVG, CSS, ROFF, OWL, SGML, RDF, SysML
LOGIC	AUT-68, ACL2, LEGO, ALF, Prolog
	CPL, Mizar, Dedukti, HOL, Isabelle, Z
ΠΣ	Coq, F*, Lean, NuPRL, ATS, Epigram,
	Cayenne, Idris, Dhall, Cedile, Formality
HoTT	Menkar, Cubical, yacctt, redtt, RedPRL, Arend, Agda
CHKR	TLA+, Twelf, Promela, CSPM
PAR	Ling, Pony, Erlang, BPMN, Ada, E, Go, Occam, Oz
ARR	Julia, Wolfram, MATHLAB, Octave, Futhark, APL
	SQL, cg, Clarion, Clipper, QCL, K, MUMPS, Q, R, S, J, O

Таблиця 0.1 : Класифікація мов програмування

фундаментальної математики та інженерних систем з формальними методами верицікації.

Головним завданням цього дослідження є побудова мінімальної системи мовних засобів для побудови ефективного циклу верифікації програмного забезпечення та доведення теорем. Основні компоненти системи, як продукт дослідження: 1) інтерпретатор безтипового лямбда числення; 2) компактне ядро — система з однією аксіомою; 3) мова з індуктивними типами; 4) мова з гомотопічним інтервалом [0,1]; 5) уніфікована базова бібліотека; 6) бібліотека математичних компонент.

0.2.4 Методи дослідження

Існує багадо підходів для формальної специфікації, верифікації та валідації, усі вони даються у розділі 1 та бгрунтувується вибір

4 3MICT

методу моделювання з використанням мови з залежними типами (теорії типів Мартіна-Льофа). Для разкриття семантки цього методу використовується категорний метод та категоріальна логіка — теорія топосів. Теорія категорій довела свою корисність не тільки для математики ^{7} , але і для програмного забезпечення ^{8}

0.3 Наукова новизна

Автор спробував поглянути на проблему розширення, або мовного доповнення топосів та категорій де відбуваються обчислення, з точки зору теорії типів, та їх мовних синтаксисів та категорій. За допомогою спектрального розкладення на елементарні мови, які репрезентують певні типи та описуються сигнатурами ізоморфізмів, будується єдиний погляд на еволюцію мови та її покомпонентний аналіз.

В рамках розробленого фреймворку будується архітектура системи доведення теорем та обчислювального середовища (яке складається з верифікованого засобами Rust інтерпретатора та операційної системи), яке побудовано за сучасними стандартами: 1) відсутність системи управління пам'яті у реальному часі (тільки на стадії компіляції); 2) автоматична векторизація за допомогою AVX інструкцій; 3) дані ніколи не копіюються; 4) в системі немає очікування, полінгу та даремного витрачання ресурсів.

Перший кубічний верифікатор, в якому аксіома унівалентності Воєводського має конструктивну інтерпретацію, це cubicaltt авторства Андерса Мортберга (2017). Гомотопічні системи типів та системи типів в зв'язаних топосах є сучасним поглядом на конструктивну математику на шляху до формалізації таких моделей як інфінітезімальні околи, нескінченно малі (які потрібні для моделювання послідовності Коші) тощо.

Також це перша глобальна робота по створенню базової кубічної бібліотеки на базі розробленої концепції.

0.4 Практичні результати

В результаті цього дослідження встановлено, що формалізація системи програмування та доведення теорем можлива в рамках одніє уніфікованої системи, та показано на прикладі спектр мовних засобі [починаючи з інтерпретатора та безтипового лямбда числення, операційної системи середовища виконання (розділ 2), а також гомотопічної базової бібліотеки (розіл 3), здатної охопити майже всь глибину математики (розділ 4)] необхідних для побу-

 $^{^{7}}$ Близько 10 робіт медалістів премії Філдса грунтуються на категорних методах ^{8} Категорні бібліотеки таких мов як Haskell, Scala тощо.

дови замкненої формальної системи доведення теорем та виконання програм.

0.5 Основні результати

Автор особисто створив інтерпретатор, декілька верифікаторів та базову бібліотеку як приклади використання та моделювання системи доведення теорем. Автор також розробив курс гомотопічної теорії типів, на якому здійнюється формалізація певних розділів математики (теорія категорій, різні частини алгебраїчної топології та диференціальної геометрії). Окрім того створений сайт, присвячений документації по базовій бібліотеці для кубічного верифікатора гомотопічної мови програмування. Також частина моделей розроблений автором попала в апстрім кубічного верифікатора, як приклади використання.

0.6 Апробація результатів роботи

Апробації: 1) Відбулися виступи на двох міжнародних конференціях: ММСТЅЕ, IAI; 2) Впровадження базової бібліотеки середовища виконання в державних компаніях: ПриватБанк, ІНФОТЕХ; 3) Впровадження прототипу середовища виконання описаного в роботі, який ліг в основу комерційного продукту.

0.7 Структура роботи та публікації

Якшо коротко суть роботи зводиться до побудови системи, яка складається з: і) середовища виконання; іі) формального інтерпретатора; ііі) системи формальних мов для доведення теорем математики, програмної інженерії та філософії.

Формальна верифікація

У розділі 1 дається огляд існуючих рішень для доведення властивостей систем та моделей, класифікуються мови програмування та системи доведення теорем.

Концептуальна модель формальної системи мов

У розділі 2 розглядається математична модель формальної системи, яка умовно розділяється на систему мов для системного програмування (спектр мов середовище виконання) та систему мов для прикладного та програмування вищих логік (спектр вищих мов).

6 3MICT

Система мов середовища виконання

У розділі 3 разказується про повний стек формального програмного забезпечення від віртуальної машини, байт-код інтерпретатора, середовища виконання та планування процесів до формальної мови для доведення теорем (або сімейства мов).

Система вищих формальних мов

У розділі 4 подається опис системи вищих формальних мов для доведення теорем до кубічної теорії та гомотопічної системи типів.

Базова бібліотека середовища виконання

У розділі 5 описується базова бібліотека системи середовища виконання, написана на мові нижчого рівня Erlang.

Базова бібліотека формальних мов

У розділі 6 описується базова бібліотека системи формальних мов, індуктивна та гомотопічні системи типів для кубічних тайпчекерів.

Математичні компоненти

У розділі 7 пропонується ряд математичних моделей та теорій з використанням базової бібліотеки розділу 3 та мови гомотопічної системи типів.

Додаткові матеріали

У додатках надаються приклади іншого використання фомальних мов та моделей, зокрема для мінімальної формальної мови, побудованої в рамках дисертації, та мови програмування Соq. А також дається приклад використання гомотопічної мови для формальної філософії.

Розділ 1

Формальна верифікація

Перша глава дає огляд існуючих рішень та вступ до предмету формальної верифікації. Розглядається класифікація систем верифікації, систем доведення теорем, та систем моделювання. Зображається місце дослідження у області та дотичні системи, такі як формалізовані середовища виконання.

1.1 Формальна верифікація та валідація

Для унеможливлення помилок на виробництві застосовуються різні методи формальної верифікації. Формальна верифікація — доказ, або заперечення відповідності системи у відношенні до певної формальної специфікації або характеристики, із використанням формальних методів математики.

Дамо основні визначення згідно з міжнародними нормами (IEEE, ANSI) ^{1} та у відповідності до вимог Європейського Аерокосмічного Агенства ^{2} . У відповідності до промислового процессу розробки, верифікація та валідація програмного забезпечення є частиною цього процесу. Програмне забезпечення перевіряється на відповідність функціональних властивостей згідно вимог.

Процес валідації включає в себе перегляд (code review), тестування (модульне, інтеграційне, властивостей), перевірка моделей, аудит, увесь комплекс необхідний для доведення, що продукт відповідає вимогам висунутим при розробці. Такі вимоги формуються на початковому етапі, результатом якого є формальна специфікація.

¹IEEE Std 1012-2016 — V&V Software verification and validation

²ESA PSS-05-10 1-1 1995 – Guide to software verification and validation

1.2 Формальна специфікація

Для спрощення процесу верифікації та валідації застосовується математична техніка формалізації постановки задачі — формальна специфікація. Формальна специфікація — це математична модель, створена для опису систем, визначення їх основних властивостей, та інструментарій для перевірки властивостй (формальної верифікації) цих систем, побудованих на основі формальної специфікації.

Існують два фундаментальні підходи до формальних специфікацій: 1) Аглебраїчний підхід, де система описується в термінах операцій, та відношень між ними (або аналітичний метод), та 2) Модельно-орієнотований підхід, де модель створена конструктивними побудовами, як то на базі теорії множин, чи інкаше, а системні операції визначаються тим, як вони змінюють стан системи (конструктивний, або синтетичний метод). Також були створені сімейства послідованих та розподілених мов.

1.2.1 Програмне забезпечення

Найбільш стандартизована та прийнята в обсласті формальної верификації — це нотація Z^3 (Spivey, 1992), приклад модельноорієнтовоної мови Назавана у честь Ернеста Цермело, роботи якого мали вплив на фундамент математики та аксіоматику теорії множин. Саме теорія множин, та логіка предикатів першого порядку є теорією мови Z. Тут також заслуговують уваги сесійні типи Кохея Хонди ^{4} , які дозволяють формалізувати протоколи на рівні вбудованої теорії типів.

Інша відома мова формальної специфікації як стандарт для моделювання розподілених систем, таких як телефонні мережі та протоколи, це LOTOS ^{5} (Bolognesi, Brinksma, 1987), як приклад алгебраїчного підходу. Ця мова побудована на темпоральних логіках, та поведінках залежниих від спостережень. Інші темпоральні мови специфікацій, які можна відзначити тут — це TLA+ ^{6} , CSP (Hoare, 1985), CCS ^{7} (Milner, 1971), Actor Model, BPMN, etc.

³ISO/IEC 13568:2002 — Z formal specification notation

⁴http://mrg.doc.ic.ac.uk/kohei/

 $^{^5 \}text{ISO }8807:1989-\text{LOTOS}-\text{A}$ formal description technique based on the temporal ordering of observational behaviour

⁶The TLA+ Language and Tools for Hardware and Software Engineers

⁷J.C.M. Baeten. A Brief History of Process Algebra.

1.2.2 Математичні компоненти

Перші системи комп'ютерної алгебри були розроблені ще під PDP-6 та PDP-10, такі як МАТНLАВ (МІТ), інші ранні системи: МАСЅҮМА (Джоел Мозес), SCRATCHPAD (Ричард Дженкс, ІВМ), REDUCE (Тони Хирн), SAC-I, пізніше SACLIВ (Джорж Коллінз), МИМАТН для микропроцессоров (Девід Стоутмаєр) та пізніше DERIVE. Сучасні системи комп'ютерної алгебри: AXIOM послідовних SCRATCHPAD (NAG), МАСМА (Джон Кеннон, Сіднейський університет), МUPAD (Бенно Фуксштейнер, університет міста Падерборн).

1.3 Формальні методи верифікації

1.3.1 Спеціалізовані системи моделювання

Можна виділити три підходи до верифікації. Перший застосовується де вже є певна програма написана на певній мові програмування і потрібно довести ізоморфність цієї програми до доведеної моделі. Ця задача вирішується у побудові теоретичної моделі для певної мови програмування, потім програма на цій мові переводиться у цю теоретичну модель і доводить ізоморфізм цієї програми у побудованій моделі до доведеної моделі. Приклади таких систем та піходів: 1) VST (CompCert, сертифікація С програм); 2) NuPRL (Cornell University, розподілені системи, залежні типи); 3) TLA+ (Microsoft Reseach, Леслі Лампорт); 4) Тwelf (для верифікації мов програмування); 5) SystemVerilog (для програмного та апаратного забезпечення).

1.3.2 Мови з залежними типами та індукцією

Другий підхід можна назвати підходом вбудованих мов. Компілятор основої мови перевіряє модель закодовану у ній же. Можливо моделювання логік вищого порядку, лінійних логік, модальних логік, категорний та гомотопічних логік. Процес специфікації та верифікації відбувається в основній мові, а сертифіковані програми автоматично екстрагуються в довільні мови. Приклади таких систем: 1) Сод побудована на мові ОСамІ від науково-дослідного інституту Франції INRIA; 2) Agda побудовані на мові Наskell від шведського інституту технологій Чалмерс; 3) Lean побудована на мові С++ від Microsoft Research та Універсистету Каргені-Мелона; 4) F* — окремий проект Microsoft Research.

1.3.3 Гомотопічні мови

Приклади таких систем: 1) cubicaltt - ⁸CCHM імплементація авторства Андерса Мортберга кубічної теорії типів Саймона Губера; 2) уассtt — ще одна декартова кубічна теорія ⁹ABCFHL; 3) Agda — cubical — вбудований кубічний тайпчекер в Агду; 4) Lean — Lean також має вбудований кубічний тайпчекер; 5) RedPRL — кубічна імплементація декартової кубічної теорії ABCFHL.

1.3.4 Системи автоматичного доведення теорем

Третій підхід полягає в синтезі конструктивного доведення для формальної специфікації. Це може бути зроблено за допомогою асистентів доведення теорем, таких як HOL/Isabell, Coq, ACL2, або систем розв'язку задач виконуваності формул в теоріях (Satisfiability Modulo Theories, SMT).

Перші спроби пошуку формального фундаменту для теорії обчислень були покладені Алонзо Черчем та Хаскелем Каррі у 30-х роках 20-го століття. Було запропоноване лямбда числення як апарат який може замінити класичну теорію множин та її аксіоматику, пропонуючи при цьому обчислювальну семантику. Пізніше в 1958, ця мова була втілена у вигляді LISP лауреатом премії тюрінга Джоном МакКарті, який працював в Прінстоні. Ця мова була побудована на конструктивних примітивах, які пізніше виявилися компонентами індуктивних конструкцій та були формалізовані за допомогою теорії категорій Вільяма Лавіра. Окрім LISP, нетипізоване лямбда числення маніфестується у такі мови як Erlang, JavaScript, Python. До цих пір нетипізоване лямбла числення є одною з мов у які робиться конвертація доведених программ (екстракція).

Перший математичний прувер AUTOMATH (і його модифікації AUT-68 та AUT-QE), який був написаний для комп'ютерів розроблявся під керівництвом де Брейна, 1967. У цьому прувері був квантор загальності та лямбда функція, таким чином це був перший прувер побудований на засадах ізоморфізма Каррі-Говарда-Ламбека.

ML/LCF або метамова і логіка обчислювальних функцій були наступним кроком до осягнення фундаментальної мови простору, тут вперше з'явилися алебраїчні типи даних у вигляді індуктивних типів, поліноміальних функторів або термінованих (wellfounded) дерев. Роберт Мілнер, асистований Морісом та Н'юві розробив Метамову (ML), як інструмент для побудови прувера LCF.

⁸Cyril Cohen, Thierry Coquand, Simon Huber, Anders Mörtberg. Cubical Type Theory: a constructive interpretation of the univalence axiom. 2015. https://5ht.co/cubicaltt.pdf

⁹Carlo Angiuli, Brunerie, Coquand, Kuen-Bang Hou (Favonia), Robert Harper, Dan Licata. Cartesian Cubical Type Theory. 2017. https://5ht.co/cctt.pdf

LCF був основоположником у родині пруверів HOL88, HOL90, HOL98 та останньої версії на даний час HOL/Isabell. Пізніше були побувані категорні моделі Татсоя Хагіно (CPL, Японія) та Робіна Кокета (Charity, Канада).

У 80-90 роках були створені інші системи автоматичного доведення теорем, такі як Mizar (Трибулєк, 1989). PVS (Оур, Рушбі, Шанкар, 1995), ACL2 на базі Common Lisp (Боєр, Кауфман, Мур, 1996), Otter (МакКюн, 1996).

1.4 Формальні мови та середовища виконання

Усі середовища виконання можно умовно розділити на два класи: 1) інтерпретатори нетипізованого або просто типізованого (рідше з більш потужними системами типів), лямбда числення з можливими ЈІТ оптимізаціями; та 2) безпосередня генерація інструкцій процессора і лінкування цієї програми з середовищем виконання що забезпечує планування ресурсів (в цій області переважно використовується System F типізація).

До першого класу можно віндеси такі віртуалні машини та інтерпретатори як Erlang (BEAM), JavaScript (V8), Java (HotSpot), К (Кх), PHP (HHVM), Python (PyPy), LuaJIT та багато інших інтерпретаторів.

До другого класу можна віднести такі мови програмування: ML, OCaml, Rust, Haskell, Pony. Часто використовується LLVM як спосіб генерації програмного коду, однак на момент публікації статті немає промислового верифікованого LLVM генератора. Rust використовує проміжну мову MIR над LLVM рівнем. Побудова верифікованого компілятора для такого класу систем виходить за межі цього дослідження. Нас тут буде цікавити лише вибір найкращого кандидата для середовижа виконання.

Нійбільш цікаві цільові платформи для виконання программ які побудовані на основі формальних доведень для нас є OCaml (тому, що це основна мова естракту для промислової системи доведення теорем Coq), Rust (тому, що рантайм може бути написаний без використання сміттєзбірника), Erlang (тому, що підтримує неблоковану семантику пі-калкулуса) та Pony (тому, що семантика його пі-калкулуса побудована на імутабельних чергах та CAS-курсорах). У цій роботі ми зосередимося на дослідженні тьох підходів та побудові наступних прототипів.

1.4.1 Формальні інтерпретатори та ОС

Перший прототип, рантайм _{CPS} – лінивий векторизований інтерпретатор (підтримка SSE/AVX інструкцій) та система управління ресурсами з планувальником лінивих програм та системою черг і CAS курсорсів у якості моделі пі-калкулуса. Розглядається також

використання ядра L4 на мові C, верифікованого за допомогою HOL/Isabell, у якості базової операційної системи.

1.4.2 Формальний ввід-вивід

Другий прототип побудований на базі сод.іо, що дозволяє використовувати бібліотеки OCaml для промислового програмування в Coq. У цій роботі ми формально показали і продемонстрували коіндуктивний шел та вічно працюючу тотальну програму на Coq. Ця робота проводилася в рамках дослідження системи ефектів для результуючої мови програмування.

1.4.3 Чисті системи типів

Третій прототип — побудова тайпчекера та ектрактора у мову Erlang та О. Ця робота представлена у вигляді PTS тайпчекера ОМ, який вистує у ролі проміжної мови для повної нормалізації лямбда термів. В роботі використане нерекурсивне кодування індуктивних типів та продемонстрована теж бескінечна тотальна программа у якості способу лінкування з підсистемою вводувиводу віртуальної машини Erlang. В доповнення до існуючих імплементацій CoC на Haskell (Morte).

1.4.4 Гомотопічні системи типів

Четвертий прототип — імплементація першого кубічного верифікатора на мові Erlang в доповнення до існуючих ССНМ (Erlang, Haskell), ABCFHL (Haskell,OCaml).

1.5 Висновки

Як результат цього розділу, було досліджено: і) усі системи доведення теорем; іі) формальні мови програмування; ііі) системи верифікації; іv) формальні середовища виконання, та встановлено, що усі такі системи є носіями мовних елементів які згідно теорії типів Мартіна-Льофа можна кластеризувати по наступним мовам, кожна з яких репрезентує правила типу: і) O_{λ} — нетипизоване λ -числення Чорча; іі) O_{π} — числення процесів, ССS, СSP або π -числення Мілнера; ііі) O_{μ} — тензорне числення та векторизація (MatLab, Julia, kx, J); іv) O_{Π} — числення конструкцій (функціональна повнота); vі) O_{Σ} — числення контекстів (контекстуальна повнота); vі) O_{Ξ} — теорія типів Мартіна-Льофа (логіка); vііі) O_{W} — числення індуктивних конструкцій (матіндукція); vіііі) O_{I} — гомотопічна система типів (формальна математика).

Розділ 2

Концептуальна модель формальної системи мов

Другий розділ описує розвиток концептуальної моделі системи доведення теорем як сукупності: і) середовища виконання, яке складається з інтерпретатора та операційної системи; іі) послідовності формальних мов програмування, кожна наступна з яких, складніша за попередню, має свою операційну семантику, та наслідує усі властивості попередніх мов послідовності.

2.1 Попередні відомості та теорії

Для розповіді про систему доведення теорем, як систему мов програмування будемо використовувати теорію категорії та теорію індуктивних типів для специфікації синтаксисів мов програмування. Перелік необхідних формальних теорій: лямбда числення, теорії індуктивних типів, вищі рівності для гомотопічної системи тощо, містяться в розділі 3. Формальна теорія категорії міститься у розділі 4. Слід зауважити, що ця формалізація проводиться на основі гомотопічної мови програмування побудованої в даному розділі 2.

Визначення 1. (Концепт, Готлоб Фреге). Концепт — це предикат над об'єктом, або іншими словами залежний Π -тип з теорії типів Мартіна-Льофа. Об'єкт $\mathbf{x}:\mathbf{o}$ належить до концепту, тільки якщо сам концепт, параметризований цим об'єктом, населений $\mathbf{p}(\mathbf{o}):\mathbf{U}$, де $\mathbf{p}:\mathbf{concept}(\mathbf{o})$.

Визначення 2. (Система). Визначимо систему як сукупність об'єктів Ob: U та зв'язків між ними $Hom: Ob \to Ob \to U$.

Визначення 3. (Концептуальна модель). Таким чином концептуальна модель визначається як категорія, об'єкти якої індексовані певною множиною, або залежні від параметра.

Визначення 4. (Синтаксичне дерево). Синтаксичне дерево — це індуктивний тип або дерево Бома, контруктори якого відповідають одному з 5 правил в теорії типів, як правило використовуються три правила: правило формації, інтро-правила та елімінатор.

Визначення 5. (Вище синтаксичне дерево). Синтаксичне дерево в яке додано β та η правила називається вищим синтаксичним деревом.

Визначення 6. (Мова програмування). Мова програмування або мовна категорія — це категорія, об'єкти якої — це тауbе-типи сум синтаксичних дерев мов програмування, а морфізми — це стрілки (які містять правила виводу, типизації, нормалізації, екстакції тощо). Приклади синтаксичних дерев: O_{Π} , O_{Σ} , $O_{=}$. Приклади мовних категорій: O_{PTS} , O_{MITT} , O_{HTS} .

Визначення 7. (Модель). Модель визначимо як систему формальних мов (об'єкти) разом з їх програмами, та мовними перетвореннями (звязки) між ними для яких працює правило асоціативності композиції та правила лівої і правої композиції з одиничними стрілками. Іншими словами будемо розуміти тут категорну модель.

Визначення 8. (Послідовність синтаксичних дерев). Кожна послідовність синтаксичних дерев

$$O_{\Pi} \rightarrow O_{\Sigma} \rightarrow O_{=} \rightarrow O_{W} \rightarrow O_{I}. \tag{2.1}$$

генерує відповідну послідовність мов програмування

$$O_{PTS}(O_{\Pi}) \rightarrow O_{CTX}(O_{\Pi}, O_{\Sigma}) \rightarrow O_{EQU}(.., O_{\Sigma}, O_{=}) \rightarrow O_{ITS}(..., O_{=}, O_{W}) \rightarrow O_{HTS}(..., O_{W}, O_{I}).$$

$$(2.2)$$

наступним чином. Кожна мова програмування залежить від синтаксису який її визначає та всіх попредніх синтаксисів мов програмування з послідовності. Перша мова програмування містить тільки перший синтаксис. Розкриті сигнатури мають вигляд: $O_{PTS}: O_{\Pi} \to U, \ O_{CTX}: O_{\Pi} \to O_{\Sigma} \to U, \ O_{EQU}: O_{\Pi} \to O_{\Sigma} \to O_{=} \to U, \ O_{ITS}: O_{\Pi} \to O_{\Sigma} \to O_{=} \to O_{W} \to U, \ O_{HTS}: O_{\Pi} \to O_{\Sigma} \to O_{=} \to O_{W} \to O_{I} \to U.$

Таким чином кожна наступна мова програмування містить усі попередні мови програмування, визначені послідовністю синтаксичних дерев,

Визначення 9. (Створення мовної категорії). Мови можна додавати, наприклад $O_{HTS} = O_{\Pi\Sigma=WI}$, для побудови якої необхідно об'єднати у індуктивному типі мови усі індуктивні типи її підмов. Таким чином функтор діє на декартовому добутку синтаксичних

Синтаксис	Мова програмування або її підмова
O_{λ}	Нетипизоване λ-числення Чорча
O_{π}	Числення процесів, ССS, CSP або π -числення Мілнера
O_{μ}	Тензорне числення та векторизація
ОП	Числення конструкцій (функціональна повнота)
O_{Σ}	Числення контекстів (контекстуальна повнота)
$O_{=}$	Теорія типів Мартіна-Льофа (логіка)
O_W	Числення індуктивних конструкцій (матіндукція)
O_{I}	Гомотопічна система типів (формальна математика)

Таблиця 2.1 : Кластерний аналіз мовних синтаксисів

дерев мовних категорій та має значення в категорій мовних категорій. Приклад найпотужнішої гомотопічної мови:

$$O_{HTS} = O_{\Pi\Sigma = WI} : O_{\Pi} \rightarrow O_{\Sigma} \rightarrow O_{=} \rightarrow O_{W} \rightarrow O_{I} \rightarrow U.$$

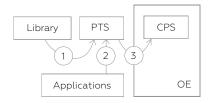
Кожне синтаксичне дерево, як правило, містить конструктори та елімінатори певного одного типу. Але починаючи з O_{ITS} складність типів, які додаються до ядра значно зростає. Таким чином мовні категорії конструються гранулярно з точністю до включення певного типу в ядро верифікатора.

Визначення 10. (Типи синтаксичних дерев). У розділі 1 були проаналізовані усі мови програмування та середовища виконання, а також спеціалізовані мови моделювання. В результаті чого було встановлено чітки індивідуальні мовні синтаксиси. Кожен синтаксис складається з множини синтаксичних одиниць цієї мови (конструктори індуктивного типу), які відповідають правилам теорії типів Мартіна-Льофа (формації, інтро-правило, елімінатор, β -, та η -правила). Якщо додати β -, та η -правила як рівності у визначення синтаксису, то для представлення потрібні вищі індуктивні типи. Таким чином кожному синтаксичному дереву відповідає певний тип в теорії типів Мартіна-Льофа.

Визначення 11. (Спектральна категорія мов). Так, виділяється наступна послідовність мов, та функторів між ними, де кожна мовакодомен є складнішою та біль потужною за мову-домен. Система мов є категорією мовних категорій або категорією мов програмування.

$$(2.4) \hspace{1cm} O_{\infty}: O_{CPS} \rightarrow O_{PTS} \rightarrow O_{MLTT} \rightarrow O_{ITS} \rightarrow O_{HTS} \rightarrow ...$$

Визначення 12. (Коконтекстуальна категорія мов). Якщо не виділяти певну послідовність мовного ускладнення та розглядати усі суми усієї певної множини мовних синтаксисів, то ми отриміємо коконтекстуальну категорію, де об'єкти — це усі можливі мовні

: Мінімальна система з чистої мови та інтерпретатора

Рис. 2.1

категорії побудовані за допомогою усіх перестановок суми мовних синтаксисів, а морфізми це функтори перетворення однієї мовної категорії в іншу мовну категорію. Приклади: $O_{I*} \to O_{\Pi=}$, $O_{\Pi} \to O_{\Pi\Sigma}$, $O_{\Pi} \to O_{\Pi\Sigma}$, $O_{\Pi*} \to O_{\Pi}$.

2.2 Структурне представлення моделі

Виходячи з визначення моделі, вони можуть мати різний набір об'єктів в системі мов програмування. Покажемо приклади ексземплярів які можно породити в рамках цієї моделі.

221 Мінімальна система

Приклад мінімальної системи, яка містить лише одну мову для доведення теорем та одну мову для виконання програм.

$$PTS_{CPS} = \begin{cases} Ob : \{O_{CPS}, O_{PTS}\} \\ Hom : \{1, 2 : 1 \to O_{PTS}, 3 : O_{PTS} \to O_{CPS}\} \end{cases}$$
(2.5)

Стрілки 1 та 2 визначають модель та базову бібліотеку, а стрілка 3 означає екстракт доведення (якщо таке ϵ) в інтерпретатор. Можна використати графічну мову мереж Петрі для зображення екземпляра моделі системи мов.

2.2.2 Максимальна система

Інший приклад системи — це максимальна система, яка містить усі формальні мови програмування та формальне середовище виконання (порядок синтаксичних дерев як параметрів при конструюванні мовної категорії може змінюватися, тут генеалогія HTS не ведеться від MLTT, яке ε розгалуженням).

$$\label{eq:Total} \begin{aligned} \text{Total} = \begin{cases} \text{Ob:} \{O_{\text{CPS}}, O_{\text{PTS}}, O_{\text{MLTT}}, O_{\text{ITS}}, O_{\text{HTS}}\} \\ \text{Hom:} \begin{cases} 1, 2: \mathbb{1} \rightarrow O_{\text{HTS}}, 3: O_{\text{MLTT}} \rightarrow O_{\text{ITS}} \\ 4: O_{\text{HTS}} \rightarrow O_{\text{ITS}}, 5: O_{\text{ITS}} \rightarrow O_{\text{PTS}}, 6: O_{\text{PTS}} \rightarrow O_{\text{CPS}} \end{cases} \end{aligned}$$

(2.6)

За допомогою мереж Петрі це можна відобразити наступним чином:

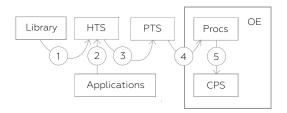

Рис. 2.2 : Кубічна та чиста системи типів та середовище виконання

Розділ 3

Система мов середовища виконання

Третій розділ описує розвиток концептуальної моделі системи доведення теорем як сукупності формальних середовищ виконання, кожне наступе з яких, складніше за попереднє, має свою операційну семантику, та наслідує усі властивості попередніх операційних середовищз послідовності.

3.1 Інтерпретатор як основна лямбда-система

Мінімальна мова системи O_{CPS} визначається простим синтаксичним деревом:

Однак, на практиці, застосовують більш складні описи синтаксичних дерев, зокрема для лінивих обчислень, та розширення синтаксичного дерева спеціальними командами пов'язаними з середовищем виконання. Програми таких інтерпретаторів відповідно виконуються у певній пам'яті, яка використовується як контекст виконання. Кожна така програма крутиться як одиниця виконання на певному ядрі процесора. Ситема процесів, де кожен процес є CPS-програмою яку виконує інтерпретатор на певному ядрі.

Мотивація для побудови такого інтерпретатору, який повністю розміщується разом зі программою в L1 стеку (який лімітований 64КБ) базується на успіху таких віртуальних машин як LuaJIT, V8, HotSpot, а також векторних мов програмування типу К та J. Якби ми могли побудувати дійсно швидкий інтерпретатор який би виконував програми цілком в L1 кеші, байткод та стріми якого були би вирівняні по словам архітектури, а для векторних обчислень застосовувалися би AVX інструкції, які, як відомо перемагають по ціні-якості GPU обчислення. Таким чином, такий інтерпретатор міг

би, навіть без спеціалізованої JIT компіляції, скласти конкуренцію сучасним промисловим інтерпретаторам, таким як Erlang, Python, K, LuaJIT.

Для дослідження цієї гіпотези мною було побудовано еспериментальний інтерпретатор без байт-коду, але з вирівняним по словам архітерктури стріму команд, які є безпосередньою машинною презентацією конструкторів індуктивних типів (enum) мови Rust. Наступні результати були отримані після неотпимізованої версії інтерпретатора при обчисленні факторіала (5) та функції Акермана у точці (3,4).

```
Rust 0
Java 3
PyPy 8
0-CPS 291
Python 537
K 756
Erlang 10699/1806/436/9
LuaJIT 33856

akkerman_k 635 ns/iter (+/- 73)
akkerman_rust 8,968 ns/iter (+/- 322)
```

Ключовим викликом тут стали лінійні типи мови Rust, які не дозволяють звертатися до ссилок, які вже були оброблені, а це впливає на всю архітектуру тензорного преставлення змінних в мові інтерпретатор $_{\mbox{CPS}}$, яка наслідує певним чином мову К.

3.1.1 Векторизація засобами мови Rust

```
objdump ./target/release/o -d | grep mulpd

223f1: c5 f5 59 0c d3 vmulpd (%rbx,%rdx,8),%ymm1,%ymm1

223f6: c5 dd 59 64 d3 20 vmulpd 0x20(%rbx,%rdx,8),%ymm4,%ymm4

22416: c5 f5 59 4c d3 40 vmulpd 0x40(%rbx,%rdx,8),%ymm1,%ymm1

2241c: c5 dd 59 64 d3 60 vmulpd 0x60(%rbx,%rdx,8),%ymm4,%ymm4

2264d: c5 f5 59 0c d3 vmulpd (%rbx,%rdx,8),%ymm1,%ymm1

22652: c5 e5 59 5c d3 20 vmulpd 0x20(%rbx,%rdx,8),%ymm3,%ymm3,%ymm3
```

3.1.2 Байт-код інтерпретатора

Синтаксичне дерево, або неформалізований бай-код віртуальної машини або інтерпретатора O_{CPS} розкладається на два дерева, одне дерево для управляючих команд інтерпретатора: Defer, Continuation, Start (початок програми), Return (завершення програми).

Операції віртуальної машини: умовний оператор, оператор присвоєння, лямбда функція та аплікація, є відображеннями на конструктори синтаксичного дерева.

3.1.3 Синтаксис

Синтаксис мови O_{CPS} підтримує тензори, та звичайне лямбда числення з значеннями у тензорах машинних типів даних: i32, i64.

```
E: V | A | C

NC: ";" = [] | ";" m:NL = m

FC: ";" = [] | ";" m:FL = m

EC: ";" = [] | ";" m:EL = m

NL: NAME | o:NAME m:NC = Cons o m

FL: E | o:E | m:FC = Cons o m

EL: E | EC | o:E m:EC = Cons o m

C: N | c:N a:C = Call c a

N: NAME | S | HEX | L | F

L: "(" ")" = [] | "([" c:NL "]" m:FL ")" = Table c m | "(" 1:EL ")" = List 1

F: "{" "}" = Lambda [] [] | "{[" c:NL "]" m:EL "}" = Lambda [] c m

| "{" m:EL "}" = Lambda [] [] m
```

Після парсера, синтаксичне дерево розкладається по наступним складовим: AST для тензорів (визначення вищого рівня); Value для машинних слів; Scalar для конструкцій мови (куди входить зокрема списки та словники, умовний оператор, присвоєння, визначення функції та її аплікація, UTF-8 літерал, та оператор передачі управління в поток планувальника який закріплений за певним ядром CPU).

```
| Dict (a: AST)
| Call (a b: AST)
| Assign (a b: AST)
| Cond (a b c: AST)
| Lambda (otree: Option NodeId) (a b: AST)
| Yield (c: Context)
| Value (v: Value)
| Name (s: String)
```

3.1.4 Формальне середовище виконання

Формальне середовище виконання складається з інтерпретатора (нетитизованого λ -числення) та числення акторів (процесів, черг, таймерів). Інтерпретатор та операційна система включені в систему доведення теорем для уніфікації всіх сигнатур системи та формалізації самого інтерпретатора як системи виконання. Слід зазначити, що не завжди є змога зробити екстракт в O_{CPS} , тому об'єкти мовних категорій є maybe-типами.

$$O_{CPS}: O_{\lambda} \rightarrow O_{\pi} \rightarrow O_{\mu} \rightarrow U$$

Далі буде йтися тільки про формальні інтерпретатори, так як вони є найбільш компакними формами мов для верифікації (в порівнянні з моделями System F). Таким чином будемо розглядати формальне середовище виконання, як сукупність інтерпретатора та операційної системи.

В цьому розділі ми побудуємо надшвидку імплементацію інтерпретатора, яка цілком, разом зі своїми програмами, розміщується в кеш-памяті першого рівня процесору, та здатна до AVX векторизацій засобами мови Rust. Як промислова опція, підтримується також екстракт в байт-код інтерпретатора ВЕАМ віртуальної машини Erlang.

3.1.5 Категорія середовища виконання ${ m O}_{ m CPS}$

Визначення 13. (Категорія середовища виконнання O_{PS}).

$$O_{CPS} = \begin{cases} Ob: \{ \text{ maybe CPS } \} \\ Hom: \{ \text{ eval} : Ob \rightarrow Ob \} \end{cases}$$

Синтаксис середовища виконання може містити наступні синтаксиси: $O_{\lambda}, O_{\pi}, O_{\mu}$.

Визначення 14. (Синтаксис мовної категорії $O_{\rm HTS}$).

Визначення 15. (Синтаксичне дерево O_{λ}). Інтерпретатор визначається своїм трьома конструкторами: номер змінної (індекс де Брейна), лямбда функція та її апплікація:

Мовою інтерпретаторів є нетипизоване лямбда числення, однак в залежності від складності інтерпретатора це дерево може виглядати по-різному.

Визначення 16. (Синтаксичне дерево O_{π}). Правило формації, конструктора та елімінатора визначається синтаксичним деревом O_{*} :

Кожна секція цієї глави буде присвячена цим мовним компонентам системи доведення теорем. В кінці розділу дається повна система, яка включає в себе усі мови та усі мовні перетворення.

3.2 Система числення процесів SMP async

3.2.1 Операційна система

Перелічимо основні властивості операційної системи (прототип якої опублікований на $Github^1$).

3.2.2 Властивості

Автобалансована низьколатентна, неблокована, без копіювання, система черг з CAS-мультикурсорами, з пріоритетами задач та масштабованими таймерами.

3.2.2.1 Асиметрична багапроцесорність

Ядро системи використовує асиметричну багапроцесорність (АП) для планування машинного часу. Так у системі для консольного вводу-виводу та вебсокет моніторингу використовується окремий ректор (закріплений за ядром процессора), аби планування не впливало на програми на інших процесорах.

¹https://github.com/voxoz/kernel

Це означає статичне закріплення певного атомарного процесу обчислення за певним реактором, та навіть можливо дати гарантію, що цей процес не перерветься при наступному кванті планування ніяким іншим процесом на цьому ядрі (ситуація єдиного процесу на реактор ядра процесору). Ядро системи постачається разом з конфігураційною мовою для закріплення задач за реакторами:

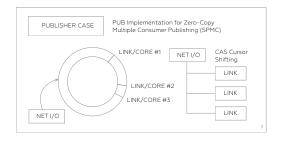
```
reactor[aux;0;mod[console;network]];
reactor[timercore;1;mod[timer]];
reactor[core1;2;mod[task]];
reactor[core2;3;mod[task]];
```

3.2.2.2 Низьколатентність

Усі реактори повинні намагатися обмежити IP-лічильник команд діапазоном розміром з L1/L2 кеш об'єм процесора, для унеможливлення колізій між ядрами на міжядерній шині можлива конфігурація, де реактори виконують код, області пам'яті якого не перетинаються, та обмежені об'ємом L1 кеш пам'яті що при наявній AVX векторизації дать змогу повністю використовувати ресурси процесору наповну.

3.2.2.3 Мультикурсори

Серцем низьколатентної системи транспорту є система наперед виділений кільцевих буферів (які називаються секторами глобального кільця). У цій системі кілець діє система курсорі для запису та читання, ці курсори можуть мати різний напрямок руху. Для забезпечення імутабельності (нерухомості даних) та відсут-

: Кільцева статична черга з CAS-курсором для публікації

ності копіювання в подальшій роботі, дані залишаються в черзі, а рухаються та передаються лише курсори на типизовані послідовності даних.

Рис 31

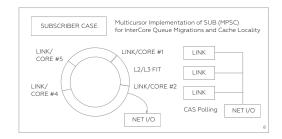

Рис. 3.2 : Кільцева статична черга з CAS-курсором для згортки

3.2.2.4 Реактори

Кожен процесор має три типи реакторів які можуть бути на ньому запущені: i) Task-реактор; ii) Timer-реактор; iii) IO-цикли. Для Task-реактора існують черги пріорітетів, а для Timer-реактора — дерева інтервалів. Загальний спосіб комунікації для задач виглядає

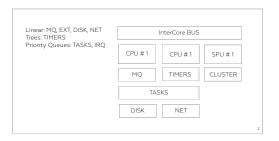

Рис. 3.3 : Система процесорних ядер та реакторів

як публікація у чергу (рух курсора запису) та підписка на черги і згортання (руху курсора читання). Кожна черга має як курсори для публікації так і курсори для читання. Можливо також використання міжреакторної шини InterCore та посилання службового повідомлення по цій шині на інший реактор. Так, наприклад, працюють таймери та старти процесів, які передають сигнал в реактор для перепланування. Можна створювати нові повідомлення шини InterCore і систему фільтрів для згортання черги реактора для більш гнучкої обробки сигналів реального часу.

Task-реактор

Task-реактор або реактор задач виконує Rust задачі або програми інтерпретатора, які можуть бути двох видів: кінечні (які повертають результат виконання), або нескінченні (процеси).

Приклад бескінечної задачі — 0-процес, який запускається при старті системи. Цей процес завжди доступний по WebSocket каналу та з консолі терміналу.

Ю-реактор

Мережевий сервер або IO-реактор може обслуговувати багато мережевих з'єднань та підтримує Windows, Linux, Mac смаки.

Timer-реактор

Різні типи сутностей планування (такі як Task, IO, Timer) мають різні дисципліни селекторів повідомлень для черг (послідовно, через само-балансуючі дерева, ВТree дерева тощо).

3.2.2.5 Міжреакторний транспорт InterCore

Шина InterCore конструюється певним числом SPMC черг, виділених для певного ядра. Шина сама має топологію зірки між ядрами, та черга MPSC організована як функція над множиною паблішерів. Кожне ядро має рівно одного паблішера. Функція обробки шини протоколу InterCore називається poll_bus та є членом планувальника. Ви можете думати про InterCore як телепорт між процесорами, так як pull_bus викликається після кожної операції Yield в планувальник, і, таким чином, якщо певному ядру опублікували в його чергу повідомлення, то після наступного Yield на цьому ядрі буде виконана функція обробки цього повідомлення.

pub [capacity]

Створює новий CAS курсор для паблішінга, тобто для запису. Повертає глобальних машинний ідентифікатор, має єдиний параметр, розмір черги. Приклад: p: pub[16].

sub [publisher]

Створює новий CAS курсор для читання певної черги, певного врайтера. Повертає глобальний машинний ідентифікатор для читання. Приклад: s: sub[p].

spawn [core ; program ; cursors]

Створює нову програму задачу CPS-інтепреторатора для певного ядра. Задача може бути або програмою на мові Rust або будь якою програмою через FFI. Також при створенні задачі задається список курсорів, які ексклюзивно належатимуть до цієї задачі. Параметри функції: ядро, текст програми або назва FFI функції, спсисок курсорів. Приклад: spawn[0; "etc/proc0"; (0;1)].

snd [writer ; data]

Посилає певні дані в певний курсор для запису. Повертає Nil якшо всьо ОК. Приклад: snd[p;42].

rcv [reader]

Повертає прочитані дані з певного курсору. Якшо даних немає, то передає управління в планувальних за допомогою Yield. Приклад: rcv[s].

3.2.3 Структури ядра

Ядро є ситемою акторів з двома основними типами акторів: чергами, які представляють кільцеві буфери та відрізки памяті; та задачами, які резпрезентують байт-код програм та іх інтерпретацію на процесорі. Черги бувають двох видів: для публікації, які місять курсори для запису; та для читання, які містять курсори для читання. Задачі можна імплементувати як Rust програми, або як O_{CPS} програми.

3.2.3.1 Черга для публікації

```
pub struct Publisher<T> {
    ring: Arc<RingBuffer<T>>,
    next: Cell<Sequence>,
    cursors: UncheckedUnsafeArc<Vec<Cursor>>,
}

3.2.3.2 Черга для читання

pub struct Subscriber<T> {
    ring: Arc<RingBuffer<T>>,
    token: usize,
    next: Cell<Sequence>,
    cursors: UncheckedUnsafeArc<Vec<Cursor>>,
```

Існує дві спецільні задачі: InterCore задача, написана на Rust, яка запускається на всіх ядрах при запуску системи, а також CPS-інтерпретор головного термінала системи, який запускається на BSP ядрі, поближче до Console та WebSocket IO селекторів. В процесі життя різні CPS та Rust задачі можуть бути запущені в такій системі, поєднуючи гнучкість програм інтерпретатора, та низькорівневих програм, написаних на мові Rust.

Окрім черг та задач, в системі присутні також таймери та інші ІО задачі, такі як сервери мережі або сервери доступу до файлів. Також існують структури які репрезентують ядра та містять палнувальники. Уся віртуальна машина є сукупністю таких структурядер.

3.2.3.3 Канал

Канал складається з одного курсору для запису та багатьох курcopiв для читання. Канал предствляє собою компонент зірки шини InterCore.

```
pub struct Channel {
    publisher: Publisher<Message>,
    subscribers: Vec<Subscriber<Message>>,
}
```

3.2.3.4 Черги ядра

Память репрезентує усі наявні черги для публікації та читання на ядрі. Ця інформація передається клонованою кожній задачі планувальника на цьому ядрі.

```
pub struct Memory<'a> {
    publishers: Vec<Publisher<Value<'a>>,
    subscribers: Vec<Subscriber<Value<'a>>>,
}
```

3.2.3.5 Планувальник

Планувальник репрезентує ядра процесара, які розрізняються як BSP-ядра (або О-ядра, bootstrap) та AP ядра (інші ядра > 0, application). BSP ядро тримає на собі Console та WebSocket IO селектори. Це означає, що BSP ядро дає свій час на обробку зовнішньої інформації, у той час як AP процесори не обтяжені таким навантаженням (іо черга в таких планувальниках пуста). Існує InterCore повідомлення яке додає або видаляє довільні IO селектори в планувальних для довільних конфігурацій.

```
pub struct Scheduler<'a> {
    pub tasks: Vec<T3<Job<'a>>>,
    pub bus: Channel,
    pub queues: Memory<'a>,
    pub io: IO,
}
```

3.2.4 Протокол InterCore

Протокол шини InterCore.

```
pub enum Message {
    Pub(Pub),
    Sub(Sub),
    Print(String),
    Spawn(Spawn),
    AckSub(AckSub),
    AckPub(AckPub),
    AckSpawn(AckSpawn),
    Exec(usize, String),
```

```
Select(String, u16),
QoS(u8, u8, u8),
Halt,
Nop,
}
```

3.3 Система числення тензорів AVX

3.4 Висновки

Як апогей, система HTS ε фінальною категорією, куди сходяться всі стрілки категорії мов. Кожна мова та її категорія мають певний набір стрілок ендоморфізмів, які обчислюють, верифікують, нормалізують, оптимізують програми своїх мов. Стрілки виду $e_i: O_{n+1} \to O_n$ ε екстракторами, які понижають систему типів, при чому $O_{CPS} = O_0$.

Базова бібліотека мови Ерланг у яку проводиться основний естракт, поставляється з дистрибутивом Erlang/OTP. Базова бібліотека O_{PTS} наведена в репозиторії Github ^{2} . Гомотопічна базова бібліотека відповідає термінальній мові O_{CCHM} , та теж відкрита на Github ^{3} . Останні два розділи присвячені математичному моделюванню математики на цій мові.

²https://github.com/groupoid/om

³https://github.com/groupoid/cubical

Розділ 4

Система вищих формальних мов

Четвертий розділ описує розвиток концептуальної моделі системи доведення теорем як сукупності: послідовності формальних мов програмування, кожна наступна з яких, складніша за попередню, має свою операційну семантику, та наслідує усі властивості попередніх мов послідовності.

4.1 Формальні мови програмування

Тут йдеться про мови програмування придатні для доведення теорем, та їх таксономію від найелементарніших (чистої системи з одним типом Π) до найпотужніших гомотопічних систем. Одна така гомотопічна система є кінцевим завданням цього розділу — побудова моделі гомотопічного верифікатора. В процесі його побудови в цьому розділі ми розглянемо під мікроскопом складові частини його нижчих мовних рівнів.

Застосуємо категорну семантику для мов програмування і будемо розглядати мови програмування як моноїдальні мовні категорі, об'єкти яких є просторами усіх програм цих мов програмування, а морфізми — правила верифікації та компіляції цих мов. Морфізми між мовними категоріями в категорії мов програмування — це функтори підвищення та пониження складності мови, подібно до того як діють морфізми в контекстуальних категоріях. Морфізм деконструює або конструює за допомогою Either-типу або Σ -типу індуктивний тип мови програмування.

Мови розкладаються у спектральну (індексовану натуральними числами $N \to U$) послідовність мов, кожен елемент якої є мовою програмування, яка не містить синтаксичне дерево вищої мови програмування.

4.1.1 Чиста система типів O_{PTS}

Чиста ситема або числення конструкцій або система з одим типом або система з однією аксіомою, продовжує традиції елемен-

тарних пруверів в стилі першого AUTOMATH та сучасних Henk, Morte, Cedile, Om.

Визначення 17. (Мовна категорія чистої мови O_{PTS}).

$$O_{PTS} = \begin{cases} Ob: \{ X: maybe \ PTS, target: maybe \ CPS \} \\ Hom: \begin{cases} type, norm: X \rightarrow X, extract: X \rightarrow target \\ certify: X \rightarrow target = type \circ norm \circ extract \end{cases}$$

$$(4.1)$$

Визначення 18. (Синтаксис мовної категорії O_{PTS}). Чиста мова O_{PTS} містить лише синтаксис одного типу, Π -типу. Така теорія називається теорією з одним типом, або з однією аксіомою.

```
data PTS = ppure (_: pts PTS)
```

Вона описана в літературі як Calculus of Construction (Кокан), Pure Type System (Стемп, Фу).

Визначення 19. (Синтаксичне дерево O_{Π}).

4.1.2 Теорія типів Мартіна-Льофа O_{MLTT}

Мова теорії типів є сучасною основою всіх пруверів з залежними типами, такими, наприклад, як NuPRL та Agda. Багато так званих $\Pi\Sigma$ пруверів імплементують MLTT серед таких як: $\Pi\Sigma^1$, $\Pi\forall^2$.

Визначення 20. (Мовна категорія O_{MLTT}).

$$O_{MLTT} = \begin{cases} Ob : \{ \text{ maybe MLTT } \} \\ Hom : \begin{cases} \text{type}, \text{norm} : Ob \to Ob \\ \text{certify} : Ob \to Ob = \text{type} \circ \text{norm} \end{cases} \end{cases}$$

$$(4.2)$$

Визначення 21. (Синтаксис мовної категорії O_{MLTT}). Мова O_{MLTT} включає в себе синтаксиси трьох типів теорії Мартіна-Льофа: O_{Π} , O_{Σ} , $O_{\equiv}$.

https://github.com/zlizta/pisigma-0-2-2

https://github.com/sweirich/pi-forall

Визначення 22. (Синтаксичне дерево O_{Σ}). Також можна до чистої системи додати Σ -тип, піднявши типову систему до мови $O_{MI,TT-72}$ або $O_{\Pi\Sigma}$:

Визначення 23. (Синтаксичне дерево $O_{=}$). Додавши тип рівності можно підняти систему ще на одну сходинку, до $O_{MLTT-84}$ або $O_{\Pi\Sigma=}$:

```
data identity (lang: U)
    = id (t a b: lang)
    | id_intro (a b: lang)
    | id_elim (a b c d e: lang)
```

4.1.3 Система індуктивних типів O_{ITS}

Визначення 24. (Мовна категорія O_{ITS}).

```
O_{ITS} = \begin{cases} Ob: \{ \ X: maybe \ ITS, target: maybe \ CPS \ \} \\ type, norm, induction: X \rightarrow X, extract: X \rightarrow target \\ certify: X \rightarrow target \\ cerfity = type \circ norm \circ induction \circ extract \end{cases}
```

Мова індуктивних типів дозволяє безпосередньо кодувати індуктивні типи, не використовуючи схеми кодування Бома, містить усі попередні мовні синтаксиси: $O_=$, O_Σ , O_Π .

Визначення 25. (Синтаксичне дерево мовної категорії O_{LTS}).

Мова містить наступні допоміжні визначення: і) телескопу, який містить послідовність елементів мови; іі) розгалуження, як конструкцій case оператора; ііі) імен конструкторів індуктивного типу.

Визначення 26. (Синтаксичне дерево O_*). Правило формації, конструктора та елімінатора визначається синтаксичним деревом O_* :

(4.3)

4.1.4 Гомотопічна система типів Онтя

Визначення 27. (Мовна категорія O_{HTS}).

```
O_{HTS} = \begin{cases} Ob: \{ \text{ maybe HTS } \} \\ Hom: \begin{cases} type, norm: Ob \rightarrow Ob \\ certify: Ob \rightarrow Ob = type \circ norm \end{cases}
```

Визначення 28. (Синтаксис мовної категорії O_{HTS}). Синтаксис гомотопічної мовної категорії містить усі попередні мовні синтаксиси: O_{I} , O_{W} , $O_{=}$, O_{Σ} , O_{Π} :

Гомотопічна типа наслідує O_{ITS} але модифіковану з Pathтипом в індуктивних визначеннях, структурою композиції, анонсує Path-тип (формація, конструктор, та елімінатор) як лямбда функцію на відрізку, а також склейку типів у всесвіті та склейку змінних з відповідними елімінаторами.

Визначення 29. (Синтаксичне дерево $O_{\rm I}$).

Таким чином, O_{HTS} містить два ld-типа, один унаслідований від $O_=$, а інший який міститься в синтаксичному дереві $O_{\rm I}$.

4.2 Чиста система типів РТЅ∞

 IEEE^3 стандарт та регуляторні документи ESA^4 визначають інтрументи та підходи до виробничого процесу верифікації та валі-

 $^{^3}$ IEEE Std 1012-2016 — V&V Software verification and validation

⁴ESA PSS-05-10 1-1 1995 – Guide to software verification and validation

дації. Найбільш розвинені та потужні засоби вимагають застосування математичних мов та нотацій. Ера верифікованої математики була започаткована верифікатором AUTOMATH [1] (де Брейн) розробленого під керівництвом де Брейна, а також розвиток теорії типів Мартіна-Льофа [2]. Сьогодні ми маємо Lean, Coq, F*, Agda мови які використовують числення конструкцій, Calculus of Constructions [3] (CoC) та числення індуктивних типів (Calculus of Inductive Constructions [4] (СіС). Пізніше учень де Брейна, Хенк Барендрехт класифікував послаблені чисті системи типів по трьом осям та візуазізував це за допомогою лямбда-куба [5]. Чисті мови програмування вже були імплементовані раніше (Morte ^{5} Габріеля Гонзалеза, Henk [6] Еріка Мейера). Чисті системи типів це системи з однм Π -типом (або ще і Σ як в ЕСС [7], Ope), з можливими розширеннями, такими як PTS^{∞} з бескінечною кількістю всесвітів [8] (Сохацький), Cedile з self-типами [9] [10] (Стамп, Фу), система з К-правилами [11] (Барте).

Головна мотивація чистих систем — це простота аналізу ядра верифікатора, можливість застосування сильної нормалізації та довірена зовнішня верифікація та сертифікація завдяки простоті верифікатора (type checker), це означає, що алгоритм верифікації повинен бути настільки простим, аби можна було просто імплементувати його на будь-якій мові програмування. Приклади застовування тут можуть бути: 1) формальна мова блокчейн контрактів (Pluto ^{6}); 2) сертифіковані обчислення для інтерпретаторів; 3) платіжні системи.

4.2.1 Генерація сертифікованих програм

Згідно ізоморфізму Каррі-Говарда-Ламбека або інтерпретації Брауера-Гейтінга-Колмогорова існує взаємноознозначна відповідність між доведеннями теорем (або пруфтермами) та лямбда функціями в теорії типів Мартіна-Льофа [2]. Так як специфікація та доведення її відоповідності для певної програми відбувається за допомогою мови з залежними типами, ми можемо екстрагувати цільову імплементацію (зі стертою інформацією про типи) сертифікованої программи в довільну мову програмування. У якості такої цільової мови підходять майже усі інтерпретатор безтипового лямбда числення, такі як JavaScript, Erlang, PyPy, LuaJIT, K.

Більш розвинені практики та підходи до кодогенерації та екстрагуванню сертифікованих програм полягає у генерації С++ чи Rust програм, або програм для нижчих систем лямюда-кубу, та-

⁵Gabriel Gonzalez. Haskell Morte Library https://github.com/Gabriel439/Haskell-Morte-Library

 $^{^6}$ Rebecca Valentine. Formal Specification of the Plutus Core Language. 2017. https://iohk.io/research/papers/#JT5XKNBP

System F

JavaScript

ких як System F або System F_{ω} . У цій роботі представлений екстракт в мову Erlang у якості цільового інтерпретатору.

: List of languages, tried as verification targets

Target	Class	Intermediate	Theory
JVM	interpreter/native	Java	F-sub ⁷
JVM	interpreter/native	Scala	System F-omega
CLR	interpreter/native	F#	System F-omega
GHC	compiler/native	Haskell	System D
GHC	compiler/native	Morte	CoC
GHC,OCaml	compiler/native	Coq	CiC
O,BEAM	interpreter	Om	PTS∞

PureScript

PTS синтаксиси. Мінімальне ядро з однією аксіомою сприймає декілька лямбда ситаксисів. Перший синтаксис сумісний з системою програмування $morte^8$, та походить від неї. Інший синтаксис сумісний з синтаксисом $cubical^9$. Планувалося також підтримати синтаксис $caramel^{10}$.

interpreter/native

$$\begin{cases} Sorts = U.\{i\}, \ i : Nat \\ Axioms = U.\{i\} : U.\{inc \ i\} \\ Rules = U.\{i\} \leadsto U.\{j\} : U.\{max \ i \ j\} \end{cases} \tag{4.4} \end{cases}$$

Мова програмування Ом — це мова з залежними типами, яка є розширенням числення конструкцій (Calculus of Constructions, CoC) Тері Кокана. Саме з числення конструкцій починається сучасна обчислювальна математика. В додаток до CoC, наша мова Ом має предикативну ієрархію індексованих всесвітів. В цій мові немає аксіоми рекурсії для безпосереднього визначення рекурсивних типів. Однак в цій мові вцілому, рекурсивні дерева та корекурсія може бути визначена, або як кажуть, закодована. Така система аксіом називається системою з однією аксіомою (або чистою системою), тому що в ній існує тільки Пі-тип, а для кожного типу в теорії типів Мартіна Льофа існує п'ять конструкцій: формація, інтро, елімінатор, бета та ета правила.

Усі терми підчиняються системі аксіом Axioms всередині послідовності всесвітів Sorts та складність залежного терму відповідає максимальній складності домена та кодомена (правила Rules). Таким чином визначається простір всесвітів, та його конфігурація може бути записана згідно нотації Барендрехта для систем з чистими типами:

Таблиця

⁸http://github.com/Gabriel439/Haskell-Morte-Library

⁹http://github.com/mortberg/cubicaltt

¹⁰ https://github.com/MaiaVictor/caramel

Проміжна мова чистої системи типів Ом базується на мові Henk [6], вперше описаній Еріком Мейером та Саймоном Пейтоном Джонсом в 1997 році. Пізніше Габріель Гонзалез імплементував на мові Haskell верифікатор з посиланням на Henk, та використував кодування Бома для нерекурсивного кодування рекурсивних індуктивних типів. Ця мова базується лише на Π -типі, λ -функції, її елімінатора аплікації, β -редукції та η -експансії. Дизайн мови Ом нагадує дизайн мов Henk та Morte. Ця мова призначена бути максимально простою (повна імплементація займає 300 рядків), формально верифікованою, здатною продукувати сертифіковані програми та розповсюджувати їх за межі комп'ютера по мережах та недовірених каналах зв'язку, та компілювати (верифікувати та екстрагувати) на цільових платформах за допомогою тієї ж мови Ом, можливо імплементовоної на іншій мові програмування та вбудованої в основну систему.

4.2.2 Синтаксис

Синтаксис PTS сумісний з численням конструкцій (CoC) Тері Кокана, та такими мовами як Morte та Henk. Однак в системі PTS присутній індекс для всесвітів який представлений натуральними числами. Тут наведений синтаксис у BNF нотації

```
\begin{array}{l} {\tt I} \ := \ \hbox{\tt #list #nat} \\ {\tt U} \ := \ \hbox{\tt * + * . #nat} \\ {\tt O} \ := \ {\tt U + I + ( 0 ) + 0 0 + 0 } \rightarrow 0 \\ & + \ \lambda \ ( \ {\tt I} \ : \ 0 \ ) \rightarrow 0 \\ & + \ \forall \ ( \ {\tt I} \ : \ 0 \ ) \rightarrow 0 \end{array}
```

Тут + — сумма виразів, '' — конкатенація терміналів без пробілу, := — оператор визначення BNF-правила, #empty, #nat, #list — вбудовані типи BNF-нотації — синтаксичні елементи BNF нотації, а *,:, $\rightarrow$, (,), λ , $\forall$ — термінали або синтаксичні елементи мови програмування. Еквівалентне визначення як ініціальний об'єкт категорій O_{PTS} або O_{Π} який може вмістити цей синтаксис містить всі правила виводу внутрішньої мови категорії.

4.2.3 Всесвіти

Мова PTS $^{\infty}$ – це лямбда числення з залежними типами вищого порядку, розширення числення конструкцій Кокана, або системи $P_{\pmb{\omega}}$ Барендрехта, з предикативною (імпредикативною) ієрархією

індексованих всесвітів. Це розширення мотивоване консистентністю [12] в залежній теорії типів та неможливістю кодування парадоксів Жирара-Хуркенса-Рассела ^{11} . Також для забезпечення консистентності в мові РТS відсутня аксіома **Fixpoint**, хоча за допомогою рекурсивного трактування конструктора **remote**, така можливість зберігається.

$$U_0: U_1: U_2: U_3: ...$$

Де $\rm U_0-$ імпредикативний всесвіт, $\rm U_1-$ перший предикативний всесвіт, $\rm U_2-$ другий предикативний всесвіт, $\rm U_3-$ третій предикативний всесвіт і т.д.

$$\frac{o: Nat}{U_0} \tag{S}$$

Предикативні всесвіти

Всі терми підпорядковуються системі аксіом А для послідовності всесвітів S. Складність R залежності термів дорівнює максимальнії складної термів з яких складаєтсья формула (або вираз мови). Система всесвітів описується згідно SAR-нотації Барендрехта. Зауважте, що предикативні всесвіти несумісні в Бом кодуванням, але ви можете переключати предикативність.

$$\frac{i: \mathsf{Nat}, j: \mathsf{Nat}, i < j}{\mathsf{U_i}: \mathsf{U_i}} \tag{A_1}$$

$$\frac{i: Nat, j: Nat}{U_i \rightarrow U_j: U_{max(i,j)}} \tag{R_1}$$

Імпредикативні всесвіти

Стягуваний імпредикативний простір внизу ієрархії ε єдиним можливим розширенням предикативної ієрархії для того аби вона залишалась консистентною. Однак в чистій системі типів PTS підтримується ієрархія бескінечних імпредикативних всесвітів.

$$\frac{i:N\alpha t}{U_i:U_{i+1}} \hspace{1.5cm} (A_2)$$

$$\frac{i: Nat, \quad j: Nat}{U_i \rightarrow U_j: U_j} \tag{R2} \label{eq:R2}$$

 $^{^{11}}$ Так званий парадокс голяра який виникає в системах u:u

4.2.4 Контексти

Контексти моделюються словником з іменами змінних в верифікаторі. Він може бути типизований як list Sigma. Правило елімінації тут не дається, після використання функції верифікації, словник вивільняється з пам'яті.

4.2.5 Операційна семантика

Операційна семантика — це правила обчислення, або β -, η -правила фьюжену інтро-правила та елімінаторів. для визначення яких необхідно визначити: 1) інтро-правила, їх тип (правило формації), та класс (тип правила формації); 2) правило елімінації та залежної елімінації (індукції). Таким чином будемо вважати, що операційна семантика системи типів O_{PTS} буде складатися з 5 правил: формації, інтро-правило, залежний елімінатор (індукція), β -редукція або правило обчислення, η -експансія або правило унікальності.

$$\begin{array}{l} (\Pi\text{-formation}) & \frac{A: U_i \;,\; x: A \vdash B: U_j}{\Pi\left(x:A\right) \to B: U_{p(i,j)}} \\ (\lambda\text{-intro}) & \frac{x: A \vdash b: B}{\lambda\left(x:A\right) \to b: \Pi\left(x:A\right) \to B} \\ (App\text{-elimination}) & \frac{f: (\Pi\left(x:A\right) \to B) \quad a: A}{f \; a: B \; [a/x]} \\ (\beta\text{-computation}) & \frac{x: A \vdash b: B \quad a: A}{(\lambda\left(x:A\right) \to b) \; a = b \; [a/x] : B \; [a/x]} \\ (\text{subst}) & \frac{\pi_1: A \quad u: A \vdash \pi_2: B}{[\pi_1/u] \; \pi_2: B} \end{array}$$

Перелік теорем (специфікації) для чистої системи типів можуть бути прямо вбудовані в теорію типів, таким чином ми отримуємо логічний фреймворк для перевірки імплементації залежної теорії.

```
PTS (A: U): U
= (Pi_Former: (A -> U) -> U)
* (Pi_Intro: (B: A -> U) -> ((a: A) -> B a) -> (Pi A B))
* (Pi_Elim: (B: A -> U) (a: A) -> (Pi A B) -> B a)
* (Pi_Comp1: (B: A -> U) (a: A) (f: Pi A B) ->
Equ (B a) (Pi_Elim B a (Pi_Intro B f)) (f a))
```

```
* ((B: A -> U) (a: A) (f: Pi A B) ->
Equ (Pi A B) f (\(x:A) -> f x))
```

Доведення цих теорем дано в модулі базової бібліотеки розділу 3. Також можна повитися на інші доведення [5]. Рівняння обсислювальної семантики (бета та ета правила) визначаються за допомогою Path-типів, які визначаються $\mathbf{0}_{\equiv}$ або $\mathbf{0}_{\mathrm{I}}$ мовним синтаксисом.

Ці рівняння обчислювальної семантики представлені тут як Path-тип в вищій мові. В чисту систему типів PTS (з бескінечною кількістю всесвітів) для завантаження файлів з локального довіреного сховища додається remote конструктор в синтаксичне дерево. Рекурсія по цьому конструктору заборонена.

Індекси де Брейна діють локально в межах одного імені. При додаванні існуючого імені в контекст збільшується індекс цього імені. Таким чином РТЅ верифікатор чистої системи типів відрізняється від канонічного приклада алгоритма верифікації СоС [3]. Він включає наступні функції мовної категорії: підстановка, зсув імені, нормалізація термів, рівність за визначенням та верифікація.

4.2.6 Перевірка типів

Для перевірки типів застосовується наступний алгоритм верифікації, який є основаю усіх залежних систем. В чистих системах потрібно бути обережним з remote конструктором. Він використовуються для завантаження типів з локального довіреного сховища. При дозволі рекурсії по remote конструктору можливо реалізувати self-типи [10] [9].

4.2.7 Індекси де Брейна

Зсув переіменовує змінну N в контексті P, тобто додає одиницю для лічильника цієї змінної.

4.2.8 Підстановка, нормалізація, рівність

Підстановка заміняє змінну у виразі на певний терм.

Нормалізація виконує підстановку при аплікаціях до функцій (бета-редукція) за допомогою рекурсивного спуску по конструкторам синтаксичного дерева.

Рівність за визначенням перевіряє рівність Erlang термів.

```
eq (:star,N)
                            (:star,N)
                                                     \rightarrow true
    (:var,N,I)
                            (:var,(N,I))
                                                     \rightarrow true
    (:remote,N)
                            (:remote,N)
                                                      → true
    (:pi,N1,0,I1,01) (:pi,N2,0,I2,02) \rightarrow
           let :true = eq I1 I2
            in eq 01 (subst (shift 02 N1 0) N2 (:var,N1,0) 0)
    (: \texttt{fn} \, , \texttt{N1} \, , \texttt{0} \, , \texttt{I1} \, , \texttt{01}) \ \ (: \texttt{fn} \, , \texttt{N2} \, , \texttt{0} \, , \texttt{I2} \, , \texttt{02}) \ \rightarrow
           let :true = eq I1 I2
             in eq 01 (subst (shift 02 N1 0) N2 (:var,N1,0) 0)
    (:app,F1,A1)
                         (:app,F2,A2) \rightarrow let :true = eq F1 F2 in eq A1 A2
    (A,B)
                                                     \rightarrow (:error,(:eq,A,B))
```

4.2.9 Використання мови

Тут буде показано використання мови PTS.

```
$ ./om help me
[{a,[expr],"to parse. Returns {_,_} or {error,_}."},
{type,[term],"typechecks and returns type."},
{erase,[term],"to untyped term. Returns {_,_}."},
{norm,[term],"normalize term. Returns term's normal form."},
{file,[name],"load file as binary."},
{str,[binary],"lexical tokenizer."},
{parse,[tokens],"parse given tokens into {_,_} term."},
```

```
{fst,[{x,y}],"returns first element of a pair."},
{snd,[{x,y}],"returns second element of a pair."},
{debug,[bool],"enable/disable debug output."},
{mode,[name],"select metaverse folder."},
{modes,[],"list all metaverses."}]

$ ./om print fst erase norm a "#List/Cons"
   \ Head
-> \ Tail
-> \ Cons
-> \ Nil
-> Cons Head (Tail Cons Nil)
ok
```

4.2.10 Обмеження

Обмеження: 1) неможливість визначити рекурсію та індукцію без fixpoint аксіоми; 2) кодування Бома повинно бути позитивнорекурсивним; 3) неможливість побудови великого елімінатора, вивести тип з даних; 4) неефективність сім'ї лямбда кодувань вцілому (Парігот, Скотт, Бом).

4.2.11 Екстракти

Мова Ом передбачає автоматичну генерацію сертифікованих програм в цільові платформи. Сертифікая полягаю у візуальному доведенню одніє стрілки ізоморфізма λ -функції в залежній теорії типів та λ -фунції в нетипизованому лямбда численні.

Так працює функція екстракту в Erlang з системи типів PTS^{∞} . Erlang-версія Ом повинна бути зручна для використання для віртуальних машин LING та BEAM. Оскільки цей екстракт генерує AST дерево Erlang (подідбно до Elixir), результуючий код подається повністью на весь стек оптимізаційного компілятора Erlang. включаючи Erlang Core, тому весь модуль екстракта займає 30 рядків.

4.2.11.1 Інтерпретатори

3 практичної точки зору мова Ом ε способом використання залежних типів та специфікації, побудовані за їх допомоги на мові Erlang. Завдяки глибокій інтеграції з Erlang вдалося мімізувати імплементацію системи до 300 рядків. Екстракт в інтерпретатор O_{PTS} (чи інші) ε альтернативною опцією для Ом. Також, мова Ом може бути легко портована на інші мови.

4.2.11.2 LLVM

Більш складна опція генерації сертифікованих програм — це генерація машинного коду, з використанням або без використання допоміжних проміжних мов таких як LLVM та MIR. Тому що для цього потрібно верифікувати модель асемблера та процесора а також його оптимізатора, так як зі складністю синтаксичного дерева росте складність та велична терму-доведення будь-яких властивостей.

4.2.11.3 FPGA

Інша, не менш складна, або ще більш складна опція є безпосередня генерація VHDL моделей (наприклад, clash).

4.3 Система індуктивних типів ITS

Індуктивні синтаксиси та кодування можуть підтримуватися за допомогою системи модулів. Кожна система модулів може самостійно (у вигляді ефектів), або за допомогою лямбда кодувань попередньої мови PTS рівня, зберігати та оперувати індуктивними типами даних.

4.3.1 Синтаксис

```
def := data id tele = sum + id tele : exp = exp +
       id tele : exp where def
exp := cotele*exp + cotele \rightarrow exp + exp \rightarrow exp + (exp) + app + id +
       (exp,exp) + \backslash cotele \rightarrow exp + split cobrs + exp .1 + exp .2
 0 := #empty
                      imp := [ import id ]
                     tele := 0 + cotele
brs := 0 + cobrs
app := exp exp
                     cotele := ( exp : exp ) tele
id := [ #nat ]
                             := 0 + id tele + id tele | sum
                      sum
ids := [ id ]
                      br
                              := ids 
ightarrow exp
cod := def dec
                             := module id where imp def
                     mod
dec := 0 + codec
                     cobrs := | br brs
```

Індуктивні синтаксиси будуються на телескопах Диб'єра, конструкторах сум, та їх елімінаторах.

4.3.2 Поліноміальні функтори

Існує два види формальної рекурсії: 1) перша з найменшою нерухомою точкою (як $F_A(X)=1+A\times X$ або $F_A(X)=A+X\times X$), іншими словами рекурсія з базою (термінується 1 або A). Списки та дерева є прикладами таких рекурсивних структур з nil та leaf термінальними конструкторами (або рекурсивні суми). 2) друга з найбільшою нерухомою точкою, або рекурсія без бази (як $F_A(X)=A\times X$) — така рекурсія не термінована на рівні типів, та моделює нетерміновані послідовності, процеси тощо (або рекурсивні добутки). Кодування найменшою нерухомою точкою ще називається кодуванням добре-визначиними деревами або кодування поліноміальними функторами.

Натуральні числа: $\mu \: X \to 1 + X$

Списки елементів А: μ X o 1 + A imes X

Лямбда числення: $\mu X \rightarrow 1 + X \times X + X$

Потоки: $\nu\: X \to A \times X$

Потенційно нескінченний список елементів $A: \nu X \to 1 + A \times X$

Кінцеве дерево: μ $X \rightarrow \mu$ $Y \rightarrow 1 + X \times Y = \mu$ X = List X

Для цих кодувань існує аналог кодування Чорча, який розповсюджує кодування чистими функціями з нетипизованого лямбда числення до П-типу. Таке кодування називається кодуванням Бома-Беррардуччі, а просто кодування Бома. Воно дозволяє кодувати індуктивні типи даних П-типами чистими функціями. Проте як було показано Жеверсом [13] неможливо побудувати прицип індукції в чистих системх без використання в явному чи прихованому вигляді Fixpoint аксіоми. Також неможливо побудувати Јелімінатор Ід типу закодованого в Бом кодуванні, а також елімінатори гомотопічних примітивів, наприклад елімінатори гомотопічного візрізка як funExt, homotopy.

4.3.3 Кодування Бома

Тип даних List над даним типом A, може бути представлений як ініціальні алгебра (μL_A , in) функтору $L_A(X)=1+(A\times X)$. Позначається $\mu L_A=List(A)$. Функції-конструктори $\mathfrak{nil}:1\to List(A)$ та $cons:A\times List(A)\to List(A)$ визначені як $\mathfrak{nil}=\mathfrak{in}\circ\mathfrak{inl}$ та $cons=\mathfrak{in}\circ\mathfrak{inr}$, таким чином $\mathfrak{in}=[\mathfrak{nil},cons]$. Для кожних двох функцій $\mathfrak{c}:1\to C$ та $h:A\times C\to C$, катаморфізм $\mathfrak{f}=([\mathfrak{c},h]):List(A)\to C$ є унікальним розв'язком системи рівнянь:

$$\begin{cases} f \circ nil = c \\ f \circ cons = h \circ (id \times f) \end{cases}$$

де f = foldr(c,h). Маючи це, ініціальна алгебра представлена функтором $\mu(1+A\times X)$ та сумою морфізмів $[1\to List(A),A\times$

 $List(A) \to List(A)$] як катаморфізму. Використовуючи це кодування, List-тип в базовій бібліотеці мови O_{PTS} буде мати наступну форму:

```
\begin{cases} \text{foldr} = ([f \circ \text{nil}, h]), f \circ \text{cons} = h \circ (\text{id} \times f) \\ \text{len} = ([\text{zero}, \lambda \text{ a } n \rightarrow \text{succ } n]) \\ (++) = \lambda \text{ xs } \text{ ys} \rightarrow ([\lambda(x) \rightarrow \text{ys}, \text{cons}])(\text{xs}) \\ \text{map} = \lambda \text{ } f \rightarrow ([\text{nil}, \text{cons} \circ (f \times \text{id})]) \end{cases}
```

data list (A: U) = cons (x: A) (cs: list A) | nil

```
\begin{cases} list = \lambda \ ctor \rightarrow \lambda \ cons \rightarrow \lambda \ nil \rightarrow ctor \\ cons = \lambda \ x \rightarrow \lambda \ xs \rightarrow \lambda \ list \rightarrow \lambda \ cons \rightarrow \lambda \ nil \rightarrow cons \ x \ (xs \ list \ cons \ nil) \\ nil = \lambda \ list \rightarrow \lambda \ cons \rightarrow \lambda \ nil \rightarrow nil \end{cases}
\begin{array}{l} \text{module list where} \\ \text{map (A B: U) (f: A \rightarrow B) : list A \rightarrow list B} \\ \text{length (A: U): list A \rightarrow nat} \\ \text{append (A: U): list A \rightarrow list A \rightarrow list A} \\ \text{fold1 (A B: U) (f: B \rightarrow A \rightarrow B) (Z: B): list A \rightarrow B} \\ \text{filter (A: U) (p: A \rightarrow bool) : list A \rightarrow list A} \end{cases}
\begin{cases} len = foldr (\lambda \ x \ n \rightarrow succ \ n) \ 0 \\ (++) = \lambda \ ys \rightarrow foldr \ cons \ ys \\ \text{map } = \lambda \ f \rightarrow foldr \ (\lambda x \ xs \rightarrow cons \ (f \ x) \ xs) \ nil \\ \text{filter } = \lambda \ p \rightarrow foldr \ (\lambda x \ xs \rightarrow if \ p \ x \ then \ cons \ x \ xs \ else \ xs) \ nil \\ \text{fold1 } = \lambda \ f \ v \ xs = foldr \ (\lambda \ xg \rightarrow (\lambda \rightarrow g \ (f \ a \ x))) \ id \ xs \ v \end{cases}
```

4.4 Гомотопічна система типів HTS

4.4.1 Синтаксис

Тут термінали := (визначенния), + (сума типів), #еmpty (пустий тип), #nat (тип натуральних чисел), #list (тип списків) — є частинами BNF мови. Термінали $|,:,*,\langle,\rangle,(,:),=,\setminus,/,-,\to,0,1,@,[,],$ module, import, data, split, where, comp, fill, Glue, glue, unglue, .1, .2, а також термінал , є терміналами мови верифікатора гомотопічної системи типів. Ця мова включає в себе: індуктивні типи, вищі індуктивні типи, оператори склеювання для всесвітів та типів з відповідними елімінаторами. Усі ці концепції, та їх моделі більш формально та детально описані у наступному розділі 3.

Система не повинна бути обмежена мовами та синтаксисами, ми покажемо як приклад, підтримку гомотопічної мови з інтервалом [0,1] сумісної з **cubical** та з пітримкою індуктивних синтаксисів та кодувань попереднього рівня.

4.5 Висновки

Як апогей, система HTS ε фінальною категорією, куди сходяться всі стрілки категорії мов. Кожна мова та її категорія мають певний набір стрілок ендоморфізмів, які обчислюють, верифікують, нормалізують, оптимізують програми своїх мов. Стрілки виду $e_i: O_{n+1} \to O_n$ ε екстракторами, які понижають систему типів, при чому $O_{CPS} = O_0$.

Базова бібліотека мови Ерланг у яку проводиться основний естракт, поставляється з дистрибутивом Erlang/OTP. Базова бібліотека O_{PTS} наведена в репозиторії Github ^{12} . Гомотопічна базова бібліотека відповідає термінальній мові O_{CCHM} , та теж відкрита на Github ^{13} . Останні два розділи присвячені математичному моделюванню математики на цій мові.

¹² https://github.com/groupoid/om

¹³ https://github.com/groupoid/cubical

Розділ 5

Базова бібліотека середовища виконання

Після побудови в розділі 3 формального середовища виконання, яке складається з операційної системи у якій виконуються CPS-інтерпретатори з формальною системою вводу-виводу IO, можна зразу переходити до базової бібліотеки середовища виконання.

Даний розділ формалізує інтерфейс прикладного програмування та систему бібліотек часу виконання для забезпечення потреб побудови гетерогенних систем та сервісів.

N2O.TECH визначає специфікацію на П3 усіх рівнів прикладної моделі для підприємств на функціональних мовах програмування. Ця специфікація визначає правила побудови WebSocket сервера, бінарного серіалізатора та веб-фреймворку визначеному формальними протоколами. Промислові версії також підтримують систему управління бізнес-процесами та ефективне сховище з глобальним простором ключів.

N2O — це формальна філософія та інженерна вправа водночас. Вона обмежує автора бути ефективним та точним не втрачаючи при цьому повноти та функціональності. Це накшталт внутрішньої дисципліні при проектуванні програмного забезпечення. Ця філософія більше 8 років застосовується на практиці для побудови систем SYNRC, та визначає стандартний мінімальний набір для демонстрації однієї з сучасних моделей реактивного веб-програмування, яка включає: веб-сокет веб-фреймвок з бінарною серілізацією, пушами та контролем DOM елементів зі сторони сервера. N2O вчить будувати прості та надійні системи на будь-якій мові програмування.

Мови програмування розділені на чотири рівня як для клієнтської (мобільної та веб розробки) так і для серверної розробки (бекенд системи). Нульовий рівень — тотальні формальні алгебраїчні мови програмування, що забезбечують повноту, функціональність та доведення властивостей прогрм згідно сучасних уявлень про математичне моделювання та системи залежних типів побу-

дованих на розшаруваннях. Перший рівень — формальні функціональні мови програмування, як правило System F, System FD які успішно використовуються в промисловості та забезпечують достатньо формальний запис який піддається масштабуванню у великих командах завдяки потужному ядру компіляторів. Другий рівень — неформальні (без формальної операційної чи денотаційної семантики) чи формальних верифікаторів, які проте успішно використовуються в промисловості, можуть бути як з розвиненими системами типів з узагальненими шаблонами та типами сумами, так і однотипними мовами програмування з динамічною типізацією. Третій рівень — мови які погано піддаються масштабуванню у промисловому виробництві (на основі спостережень за власним досвідом).

```
Client Tier 3: (JavaScript, Lua)
Client Tier 2: (Swift, Kotlin, TypeScript)
Client Tier 1: (UrWeb, OCaml, PureScript)
Client Tier 0: (Formality, PTS)

Server Tier 3: (PHP, Python, Perl, Ruby)
Server Tier 2: (Erlang, Elixir)
Server Tier 1: (Standard ML, Haskell, F#, Rust)
Server Tier 0: (Coq, Agda, Lean, MLTT/HTS)
```

Філософія N2O визначає структуру операційних середовищ (runtimes) як операційну систему лямбда-інтерпретаторів які працюють на паралельному обчислювальному середовищі (ядрах процесорів). Кожне з ядер процесорів виконує в нескінченному циклі команди лямбда-інтерпретаторів, переключаючи через певний проміжок часу на потік команд іншого інтерпретатора. Таке визначення дає змогу вбудувати цю структуру у віртуальну машину Erlang: 1) Головний процес додатку; 2) Супервізор додатку; 3) Проміжні супервізори; 4) Кінцеві пул процесорів повідомлень.

Standard ML. В академічних цілях Марат Хафізов створив за специфікаєю N2O/NITRO порт на мови Standard ML (SML/NJ та MLton). Ця робота представлена Github організацією O1 в структурі N2O.

Haskell. Перший експеримент з формалілазції N2O в систему F була робота Андрія Мельникова. Пізніше, більш повну версію з NITRO протокол запропонував Марат Хафізов, ця версія представлена на Github як організація O3.

F. Також у якості вправи Siegmentation Fault зробив порт NITRO на мову F разом з ETF кодуванням. Ці напрацювання представлені в Github організації O61.

Lean 4. У якості більшо формальної платформи з залежними типами, мова Lean 4 від Леонардо де Мура з Microsoft. Siegmentation Fault автор порта, який представлений Github організацією O89 та сайтом lean4.dev.

Erlang. Єдина промислова платформа, яка в повній мірі реалізує специфікацію N2O.TECH — Erlang/Elixir. В подальшому цей розділ буде присвячений імплементації та специфікації на мові Erlang.

- 5.1 Структури даних
- 5.2 Сервіси середовище виконання, супервізія додатків
- 5.3 WebSocket-сервер
- 5.4 Сховище даних
- 5.5 Бізнес-процеси
- 5.6 Контрольні елементи HTML5

Розділ 6

Базова бібліотека формальних мов

В третьому розділі дається опис гомотопічної мови програмування, реалізація якої вперше була представлена ССНМ в 2017 році, та для якої написана гомотопічна базова бібліотека представлена у цьому та наступному розділах.

Опис гомотопічної мови дається у розрізі індуктивних типів, та показується, що вищі індуктивні типи з вищою рівністю є аналогом СW-комплексів, та розширюють гомотопічну теорію типів (без UIP) так само, як індуктивні типи є аналогом поліноміальних функторів та розширюю теорію типів Мартіна-Льофа. Усі ці чотири частини, а також секція Модальності складають основу гомотопічної мови програмування, та не містить складної математики (окрім опису інтерпретацій, які є матаметичними ізморізмами).

6.1 Інтерналізація теорії типів

Each language implementation needs to be checked. The one of possible test cases for type checkers is the direct embedding of type theory model into the language of type checker. As types in Martin-Löf Type Theory (MLTT) are formulated using 5 types of rules (formation, introduction, elimination, computation, uniqueness), we construct aliases for host language primitives and use type checker to prove that it is MLTT. This could be seen as ultimate test sample for type checker as intro-elimination fusion resides in beta-eta rules, so by proving them we prove properties of the host type checker.

Also this issue opens a series of articles dedicated to formalization in cubical type theory the foundations of mathematics. This issue is dedicated to MLTT modeling and its verification. Also as many may not be familiar with Π and Σ types, this issue presents different interpretation of MLTT types.

	1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1		1 1	1.1	1.01
•	Interpretations	CORRESPON	$\cap$ T Γ	mathematic	ai thaorias

Таблиця 6.1

Type Theory	Logic	Category Theory	Homotopy Theory
A type	class	object	space
isProp A	proposition	(-1)-truncated object	space
a:A program	proof	generalized element	point
B(x)	predicate	indexed object	fibration
b(x):B(x)	conditional proof	indexed elements	section
Ø	⊥ false	terminal object	empty space
1	T true	initial object	singleton
A + B	$A \lor B$ disjunction	coproduct	coproduct space
$A \times B$	$A \wedge B$ conjunction	product	product space
$A \rightarrow B$	$A \Rightarrow B$	internal hom	function space
$\sum x : A, B(x)$	$\exists_{\mathbf{x}:\mathbf{A}}\mathbf{B}(\mathbf{x})$	dependent sum	total space
$\prod x : A, B(x)$	$\forall_{\mathbf{x}:\mathbf{A}}\mathbf{B}(\mathbf{x})$	dependent product	space of sections
$Path_A$	equivalence $=_{A}$	path space object	path space A ^I
quotient	equivalence class	quotient	quotient
W-type	induction	colimit	complex
type of types	universe	object classifier	universe
quantum circuit	proof net	string diagram	

6.1.0.1 Теорія типів

MLTT could be reduced to Π , Σ , Path types, as W-types could be modeled through Σ and Fin/Nat/List/Maybe types could be modeled on W. In this issue Π , Σ , Path are given as a core MLTT and W-types are given as exercise. List, Nat, Fin types are defined in next section.

Any new type in MLTT presented with set of 5 rules: i) formation rules, the signature of type; ii) the set of constructors which produce the elements of formation rule signature; iii) the dependent eliminator or induction principle for this type; iv) the beta-equality or computational rule; v) the eta-equality or uniquness principle. Π , Σ , and Path types will be given shortly. This interpretation or rather way of modeling is MLTT specific.

The most interesting are Id types. Id types were added in ^{1} 1984 while original MLTT was introduced in ^{2} 1972. Predicative Universe Hierarchy was added in ^{3} 1975. While original MLTT contains Id types that preserve uniquness of identity proofs (UIP) or etarule of Id type, HoTT refutes UIP (eta rule desn't hold) and introduces univalent heterogeneous Path equality ($^4\infty$ -Groupoid interpretation). Path types are essential to prove computation and

¹P. Martin-Löf, G. Sambin. Intuitionistic type theory. 1984.

²P. Martin-Löf, G. Sambin. The Theory of Types. 1972.

³P. Martin-Löf. An intuitionistic theory of types: predicative part. 1975.

⁴M. Hofmann, T. Streicher. The groupoid interpretation of type theory. 1996.

uniquness rules for all types (needed for building signature and terms), so we will be able to prove all the MLTT rules as a whole.

6.1.0.2 Інтерпретації

In contexts you can bind to variables (through de Brujin indexes or string names): i) indexed universes; ii) built-in types; iii) user constructed types, and ask questions about type derivability, type checking and code extraction. This system defines the core type checker within its language.

By using this languages it is possible to encode different interpretations of type theory itself and its syntax by construction. Usually the issues will refer to following interpretations: i) type-theoretical; ii) categorical; iii) set-theoretical; iv) homotopical; v) fibrational or geometrical.

Логічна або теоретико-типова інтерпретація

According to type theoretical interpretation for any type should be provided 5 formal inference rules: i) formation; ii) introduction; iii) dependent elimination principle; iv) beta rule or computational rule; v) eta rule or uniqueness rule. The last one could be exceptional for Path types. The formal representation of all rules of MLTT are given according to type-theoretical interpretation as a final result in this Issue I. It was proven that classical Logic could be embedded into intuitionistic propositional logic (IPL) which is directly embedded into MLTT.

Logical and type-theoretical interpretations could be distincted. Also set-theoretical interpretation is not presented in Table 1.

Категоріальна або топосо-теоритична інтерпретація

Categorical interpretation is a modeling through categories and functors. First category is defined as objects, morphisms and their properties, then we define functors, etc. In particular, as an example, according to categorical interpretation Π and Σ types of MLTT are presented as adjoint functors, and forms itself a locally closed cartesian category, which will be given a intermediate result in Issue VII: Topos Theory. In some sense we include here topos-theoretical interpretations, with presheaf model of type theory as example (in this case fibrations are constructes as functors, categorically).

Теоретико-типова інтерпертація

Set-theoretical interpretations could replace first-order logic, but could not allow higher equalities, as long as inductive types to be embedded directly. Set is modelled in type theory according to homotopical interpretation as n-type.

Гомотопічна інтерпретація

In classical MLTT uniquness rule of Id type do holds strictly. In Homotopical interpretation of MLTT we need to allow a path space as Path type where uniqueness rule doesn't hold. Groupoid interpretation of Path equality that doesn't hold UIP generally was given in 1996 by Martin Hofmann and Thomas Streicher.

When objects are defined as fibrations, or dependent products, or indexed-objects this leds to fibrational semantics and geometric sheaf interpretation. Several definition of fiber bundles and trivial fiber bindle as direct isomorphisms of Π types is given here as theorem. As fibrations study in homotopical interpretation, geometric interpretation could be treated as homotopical.

6.1.1 Τипи **Π**, **Σ**, Path

6111 П-тип

 Π is a dependent product type, the generalization of functions. As a function it can serve the wide range of mathematical constructions as its domain and codomain, which are in general: objects, types, or spaces; and could have as its instance: sets, functions, polynomial functors, infinitesimals, ∞ -groupoids, topological ∞ -groupoid, CW-complexes, categories, languages, etc.

At this light there could be many interpretation of Π types from different areas of mathematics. We give here three: i) logical interpretation of Π as $\forall$ quantifier from higher order logic that forms a ground of type theory; ii) geomeric interpretation of Π as fiber bundle; iii) categorical interpretation of functions as functors.

Теоретико-типова інтерпретація

As a logical system dependent type theory could correspond to higher order logic. However here only type-theoretical model is given completely.

Визначення 30. (Π -Formation).

$$(x:A) \rightarrow B(x) =_{def} \prod_{x:A} B(x): U.$$

Визначення 31. (П-Introduction).

$$\setminus (x:A) \to b(x) =_{\text{def}} \prod_{A:U} \prod_{B:A \to U} \prod_{b:\prod_{\alpha:A} B(\alpha)} \lambda x.b(x) : \prod_{y:A} B(y).$$

lambda (A B: U) (b: B): A -> B = \(x: A) -> b
lam (A: U) (B: A -> U) (b: (a: A) -> B a): Pi A B = \(x: A) -> b x

Визначення 32. (П-Elimination).

$$f \; \alpha =_{\text{def}} \prod_{A:U} \prod_{B:A \to U} \prod_{\alpha:A} \prod_{f:\prod_{x:A} B(\alpha)} f(\alpha) : B(\alpha).$$

```
apply (A B: U) (f: A -> B) (a: A) : B = f a
app (A: U) (B: A -> U) (a: A) (f: Pi A B): B a = f a
```

Теорема 1. (П-Computation).

$$f(a) =_{B(a)} (\lambda(x : A) \rightarrow f(a))(a).$$

```
Beta (A:U) (B:A->U) (a: A) (f: Pi A B)
: Path (B a) (app A B a (lam A B f)) (f a)
```

Теорема 2. (П-Uniqueness).

$$f = (x:A) \to B(\alpha) (\lambda(y:A) \to f(y)).$$

```
Eta (A:U) (B:A->U) (a:A) (f: Pi A B)
: Path (Pi A B) f (\(x:A) -> f x)
```

Категоріальна інтерпретація

The adjoints Π and Σ is not the only adjoints could be presented in type system. Axiomatic cohesions could contain a set of adjoint pairs as a core type checker operations.

Визначення 33. (Dependent Product). The dependent product along morphism $g:B\to A$ in category C is the right adjoint $\Pi_g:C_{/B}\to C_{/A}$ of the base change functor.

Визначення 34. (Space of Sections). Let H be a $(\infty,1)$ -topos, and let $E\to B:H_{/B}$ a bundle in H, object in the slice topos. Then the space of sections $\Gamma_{\Sigma}(E)$ of this bundle is the Dependent Product:

$$\Gamma_{\Sigma}(\mathsf{E}) = \Pi_{\Sigma}(\mathsf{E}) \in \mathbf{H}.$$

Teopeмa 3. (HomSet). If codomain is set then space of sections is a set.

```
setFun (A B : U) (_: isSet B) : isSet (A -> B)
```

Teopeмa 4. (Contractability). If domain and codomain is contractible then the space of sections is contractible.

```
piIsContr (A: U) (B: A -> U) (u: isContr A)

(q: (x: A) -> isContr (B x)) : isContr (Pi A B)
```

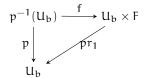
Визначення 35. (Section). A section of morphism $f:A\to B$ in some category is the morphism $g:B\to A$ such that $f\circ g:B\xrightarrow{g} A\xrightarrow{f} B$ equals the identity morphism on B.

Гомотопічна інтерпретація

Geometrically, Π type is a space of sections, while the dependent codomain is a space of fibrations. Lambda functions are sections or points in these spaces, while the function result is a fibration. Π type also represents the cartesian family of sets, generalizing the cartesian product of sets.

Визначення 36. (Fiber). The fiber of the map $\mathfrak{p}: E \to B$ in a point $\mathfrak{y}: B$ is all points $\mathfrak{x}: E$ such that $\mathfrak{p}(\mathfrak{x}) = \mathfrak{y}$.

Визначення 37. (Fiber Bundle). The fiber bundle $F \to E \xrightarrow{p} B$ on a total space E with fiber layer F and base B is a structure (F,E,p,B) where $p:E\to B$ is a surjective map with following property: for any point y:B exists a neighborhood U_b for which a homeomorphism $f:p^{-1}(U_b)\to U_b\times F$ making the following diagram commute.

Визначення 38. (Cartesian Product of Family over B). Is a set F of sections of the bundle with elimination map $\mathfrak{app}:F\times B\to E$ such that

$$F \times B \xrightarrow{\alpha pp} E \xrightarrow{pr_1} B \tag{6.1}$$

 pr_1 is a product projection, so pr_1 , app are morphisms of slice category $Set_{/B}$. The universal mapping property of F: for all A and morphism $A \times B \to E$ in $Set_{/B}$ exists unique map $A \to F$ such that everything commute. So a category with all dependent products is necessarily a category with all pullbacks.

Визначення 39. (Trivial Fiber Bundle). When total space E is cartesian product $\Sigma(B,F)$ and $p=pr_1$ then such bundle is called trivial $(F,\Sigma(B,F),pr_1,B)$.

Teopema 5. (Functions Preserve Paths). For a function $f:(x:A)\to B(x)$ there is an $\mathfrak{ap}_f:x=_Ay\to f(x)=_{B(x)}f(y)$. This is called application of f to path or congruence property (for non-dependent case $-\operatorname{cong} f$ unction). This property behaves functoriality as if paths are groupoid morphisms and types are objects.

Teopeмa 6. (Trivial Fiber equals Family of Sets). Inverse image (fiber) of fiber bundle $(F, B * F, pr_1, B)$ in point y : B equals F(y).

```
FiberPi (B: U) (F: B -> U) (y: B)
: Path U (fiber (Sigma B F) B (pi1 B F) y) (F y)
```

Теорема 7. (Homotopy Equivalence). If fiber space is set for all base, and there are two functions $f, g: (x:A) \to B(x)$ and two homotopies between them, then these homotopies are equal.

Note that we will not be able to prove this theorem until Issue III: Homotopy Type Theory because bi-invertible iso type will be announced there.

6.1.1.2 Σ-тип

 Σ is a dependent sum type, the generalization of products. Σ type is a total space of fibration. Element of total space is formed as a pair of basepoint and fibration.

6.1.1.3 Теоретико-типов інтерпретація

```
Визначення 40. (\Sigma-Formation).
```

```
Sigma (A : U) (B : A -> U) : U = (x : A) * B x
```

Визначення 41. (Σ-Introduction).

```
dpair (A: U) (B: A -> U) (a: A) (b: B a) : Sigma A B = (a,b)
```

Визначення 42. (Σ -Elimination).

```
pr1 (A: U) (B: A -> U)
    (x: Sigma A B): A = x.1

pr2 (A: U) (B: A -> U)
    (x: Sigma A B): B (pr1 A B x) = x.2

sigInd (A: U) (B: A -> U) (C: Sigma A B -> U)
    (g: (a: A) (b: B a) -> C (a, b))
    (p: Sigma A B): C p = g p.1 p.2
```

Теорема 8. (Σ -Computation).

Beta1 (A: U) (B: A -> U)

```
(a:A) (b: B a)
: Equ A a (pri A B (a,b))

Beta2 (A: U) (B: A -> U)
(a: A) (b: B a)
```

: Equ (B a) b (pr2 A B (a,b))

Теорема 9. (Σ-Uniqueness).

```
Eta2 (A: U) (B: A -> U) (p: Sigma A B)
: Equ (Sigma A B) p (pr1 A B p,pr2 A B p)
```

6.1.1.4 Категоріальна інтерпретація

Визначення 43. (Dependent Sum). The dependent sum along the morphism $f:A\to B$ in category C is the left adjoint $\Sigma_f:C_{/A}\to C_{/B}$ of the base change functor.

6.1.1.5 Теоретико-множинна інтерпретація

Teopema 10. (Axiom of Choice). If for all x : A there is y : B such that R(x,y), then there is a function $f : A \to B$ such that for all x : A there is a witness of R(x,f(x)).

```
ac (A B: U) (R: A -> B -> U)
: (p: (x:A) -> (y:B)*(R x y)) -> (f:A->B) * ((x:A)->R(x)(f x))
```

Teopeмa 11. (Total). If fiber over base implies another fiber over the same base then we can construct total space of section over that base with another fiber.

```
total (A:U) (B C: A -> U)
   (f: (x:A) -> B x -> C x) (w: Sigma A B)
   : Sigma A C = (w.1,f (w.1) (w.2))
```

Теорема 12. (Σ -Contractability). If the fiber is set then the Σ is set.

```
setSig (A:U) (B: A -> U) (sA: isSet A)
(sB: (x:A) -> isSet (B x)) : isSet (Sigma A B)
```

Teopeмa 13. (Path Between Sigmas). Path between two sigmas $t, u: \Sigma(A,B)$ could be decomposed to sigma of two paths $p: t_1 =_A u_1$) and $(t_2 =_{B(p@i)} u_2)$.

6.1.1.6 Path-тип

The Path identity type defines a Path space with elements and values. Elements of that space are functions from interval [0,1] to a values of that path space. This ctt file reflects ^{5} CCHM cubicaltt model with connections. For ^{6} ABCFHL yacctt model with variables

⁵Cyril Cohen, Thierry Coquand, Simon Huber, Anders Mörtberg. Cubical Type Theory: a constructive interpretation of the univalence axiom. 2015. https://5ht.co/cubicaltt.pdf

⁶Carlo Angiuli, Brunerie, Coquand, Kuen-Bang Hou (Favonia), Robert Harper, Dan Licata. Cartesian Cubical Type Theory. 2017. https://5ht.co/cctt.pdf

please refer to ytt file. You may also want to read ^{7} BCH, ^{8} AFH. There is a ^{9} PO paper about CCHM axiomatic in a topos.

6.1.1.7 Кубічна інтерпретація

Визначення 44. (Path Formation).

```
Hetero (A B: U) (a: A) (b: B) (P: Path U A B) : U = PathP P a b Path (A: U) (a b: A) : U = PathP (<i>A) a b
```

Визначення 45. (Path Reflexivity). Returns an element of reflexivity path space for a given value of the type. The inhabitant of that path space is the lambda on the homotopy interval [0, 1] that returns a constant value a. Written in syntax as <i>a which equals to λ (i:I) $\rightarrow$ a.

```
refl (A: U) (a: A) : Path A a a
```

Визначення 46. (Path Application). You can apply face to path.

```
app1 (A: U) (a b: A) (p: Path A a b): A = p @ 0 app2 (A: U) (a b: A) (p: Path A a b): A = p @ 1
```

Визначення 47. (Path Composition). Composition operation allows to build a new path by given to paths in a connected point.

$$\lambda(i:I) \to a \begin{picture}(20,10) \put(0,0){\line(0,0){100}} \put(0,0){\l$$

Теорема 14. (Path Inversion).

```
inv (A: U) (a b: A) (p: Path A a b): Path A b a = <i>p @ -i
```

Визначення 48. (Connections). Connections allows you to build square with given only one element of path: i) λ (i,j : I) $\rightarrow$ p @ min(i,j); ii) λ (i,j:I) $\rightarrow$ p @ max(i,j).

⁷Marc Bezem, Thierry Coquand, Simon Huber. A model of type theory in cubical sets. 2014. http://www.cse.chalmers.se/~coquand/mod1.pdf

⁸Carlo Angiuli, Kuen-Bang Hou (Favonia), Robert Harper. Cartesian Cubical Computational Type Theory: Constructive Reasoning with Paths and Equalities. 2018. https://www.cs.cmu.edu/~cangiuli/papers/ccctt.pdf

⁹Andrew Pitts, Ian Orton. Axioms for Modelling Cubical Type Theory in a Topos. 2016. https://arxiv.org/pdf/1712.04864.pdf

Teopema 15. (Congruence). Is a map between values of one type to path space of another type by an encode function between types. Implemented as lambda defined on [0,1] that returns application of encode function to path application of the given path to lamda argument $|\lambda$ (i:I) $\rightarrow$ f (p @ i)| for both cases.

```
ap (A B: U) (f: A -> B)
   (a b: A) (p: Path A a b)
   : Path B (f a) (f b)

apd (A: U) (a x:A) (B: A -> U) (f: A -> B a)
   (b: B a) (p: Path A a x)
   : Path (B a) (f a) (f x)
```

Teopema 16. (Transport). Transports a value of the domain type to the value of the codomain type by a given path element of the path space between domain and codomain types. Defined as path composition with $||\cdot||$ of a over a path p — |comp|| p a $|\cdot||$.

```
trans (A B: U) (p: Path U A B) (a: A) : B
```

6.1.1.8 Теоретико-типова інтерпретація

Визначення 49. (Singleton).

```
singl (A: U) (a: A): U = (x: A) * Path A a x
```

Teopeмa 17. (Singleton Instance).

```
eta (A: U) (a: A): singl A a = (a,refl A a)
```

Teopeмa 18. (Singleton Contractability).

Теорема 19. (Path Elimination, Diagonal).

```
D (A: U) : U = (x y: A) -> Path A x y -> U

J (A: U) (x y: A) (C: D A)
   (d: C x x (refl A x))
   (p: Path A x y) : C x y p

= subst (singl A x) T (eta A x) (y, p) (contr A x y p) d where
   T (z: singl A x) : U = C x (z.1) (z.2)
```

Teopeмa 20. (Path Elimination, Paulin-Mohring). J is formulated in a form of Paulin-Mohring and implemented using two facts that singleton are contractible and dependent function transport.

```
J (A: U) (a b: A)
(P: singl A a -> U)
(u: P (a,refl A a))
(p: Path A a b) : P (b,p)
```

Теорема 21. (Path Elimination, HoTT). J from HoTT book.

```
J (A: U) (a b: A)
(C: (x: A) -> Path A a x -> U)
(d: C a (refl A a))
(p: Path A a b) : C b p
```

Теорема 22. (Path Computation).

```
trans_comp (A: U) (a: A)
   : Path A a (trans A A (<> A) a)
   = fill (<i> A) a []
subst_comp (A: U) (P: A -> U) (a: A) (e: P a)
   : Path (P a) e (subst A P a a (refl A a) e)
   = trans_comp (P a) e

J_comp (A: U) (a: A) (C: (x: A) -> Path A a x -> U) (d: C a (refl A a))
   : Path (C a (refl A a)) d (J A a C d a (refl A a))
   = subst_comp (singl A a) T (eta A a) d where T (z: singl A a)
   : U = C a (z.1) (z.2)
```

Note that Path type has no Eta rule due to groupoid interpretation.

6.1.1.9 Групоїдна інтерпретація

The groupoid interpretation of type theory is well known article by Martin Hoffman and Thomas Streicher, more specific interpretation of identity type as infinity groupoid. The groupoid interpretation of Path equality will be given along with category theory library in Issue VII: Category Theory.

6.1.2 Всесвіти

This introduction is a bit wild strives to be simple yet precise. As we defined a language BNF we could define a language AST by using inductive types which is yet to be defined in Issue II: Inductive Types and Models. This SAR notation is due Barendregt.

Визначення 50. (Terms). Point in initial object of language AST inductive definition is called a term. If type theory or language is defined as an inductive type (AST) then the term is defined as its instance.

Визначення 51. (Sorts). N-indexed set of universes $u_{n\in N}$. Could have any number of elements which defines different type systems. All built-in types as long as user defined types are landed usually by default in u_0 universe. Sorts represented in type checker as a separate constructor.

Визначення 52. (Axioms). The inclusion rules $U_i:U_j,i,j\in N$, that define which universe is element of another given universe. You may attach any rules that joins i,j in some way. Axioms with sorts define universe hierarchy.

Визначення 53. (Rules). The set of landings $U_i \to U_j : U_{\lambda(i,j),i,j \in N}$, where $\lambda : N \times N \to N$. These rules define term dependence or how we land (in which universe) formation rules in definitions.

Визначення 54. (Predicative hierarchy). If λ in Rules is an uncurried function $\max: N \times N \to N$ then such universe hierarchy is called predicative.

Визначення 55. (Impredicative hierarchy). If λ in Rules is a second projection of a tuple $snd: N \times N \to N$ then such universe hierarchy is called impredicative.

Визначення 56. (Definitional Equality). For any u_i , $i \in N$ there is defined an equality between its members and between its instances. For all x,y $\in$ A, there is defined a x=y. Definitional equality compares normalized term instances.

Визначення 57. (SAR). The universum space is configured with a triple of: i) sorts, a set of universes $U_{n\in N}$ indexed over set N; ii) axioms, a set of inclusions $U_i:U_j,i,j\in N$; iii) rules of term dependence universe landing, a set of landings $U_i\to U_j:U_{\lambda(i,j),i,j\in N}$, where λ could be function $\max$ (predicative) or snd (impredicative).

Приклад 1. (CoC). SAR = { $\{\star, \Box\}, \{\star: \Box\}, \{i \to j: j; i, j \in \{\star, \Box\}\}$ }. Terms live in universe $\star$, and types live in universe $\Box$. In CoC $\lambda = snd$.

Приклад 2. (PTS°). SAR = $\{U_{i\in N}, U_i: U_{j;i< j;i,j\in N}, U_i \rightarrow U_j: U_{\lambda(i,j);i,j\in N}\}$. Where U_i is a universe of i-level or i-category in categorical interpretation. The working prototype of PTS° is given in Addendum I: Pure Type System for Erlang ^{10} .

¹⁰M.Sokhatsky,P.Maslianko. The Systems Engineering of Consistent Pure Language with Effect Type System for Certified Applications and Higher Languages. AIP Conference Proceedings. 2018. doi:10.1063/1.5045439

6.1.3 Контексти

Speaking of type checker execution, we introduce context or dictionary with types and terms, from which we can derive typed variables. This chain could be implemented as nested sigma types (due to R.A.G.Seely) or list types (due to Voevodsky). Categorically dependent type theory is built upon categories of contexts.

Визначення 58. (Empty Context).

$$\gamma_0:\Gamma=_{\text{def}}\star.$$

Визначення 59. (Context Comprehension).

$$\Gamma; A =_{\text{def}} \sum_{\gamma:\Gamma} A(\gamma).$$

Визначення 60. (Context Derivability).

$$\Gamma \vdash A =_{\text{def}} \prod_{\gamma : \Gamma} A(\gamma).$$

6.1.4 Інтерналізація

Here is given formal model of type-theoretical interpretation of Martin-Löf Type Theory. It combines 4 Path rules (no eta), 5 Π rules, and 6 Σ rules (two elims). The proof is provided by direct embedding (internalizing) the model intro the model of type checker which is even more powerful.

Визначення 61. (MLTT). The MLTT as a Type is defined by taking all rules for Π , Σ and Path types into one Σ telescope or context.

```
MLTT (A: U): U
 = (Pi_Former: (A -> U) -> U)
 * (Pi_Intro: (B: A -> U) -> ((a: A) -> B a) -> (Pi A B))
  * (Pi_Elim: (B: A -> U) (a: A) -> (Pi A B) -> B a)
  * (Pi_Comp1: (B: A -> U) (a : A) (f: Pi A B) ->
    Equ (B a) (Pi_Elim B a (Pi_Intro B f)) (f a))
  * (Pi_Comp2: (B: A -> U) (a: A) (f: Pi A B) ->
   Equ (Pi A B) f (\(x:A) \rightarrow f x))
  * (Sigma_Former: (A -> U) -> U)
  * (Sigma_Intro: (B: A -> U) (a: A) -> (b: B a) -> Sigma A B)
  * (Sigma_Elim1: (B: A -> U) (_: Sigma A B) -> A)
  * (Sigma_Elim2: (B: A -> U) (x: Sigma A B) -> B (pr1 A B x))
  * (Sigma_Comp1: (B: A -> U) (a: A) (b: B a) ->
    Path A a (Sigma_Elim1 B (Sigma_Intro B a b)))
  * (Sigma_Comp2: (B: A -> U) (a: A) (b: B a) ->
    Path (B a) b (Sigma_Elim2 B (a,b)))
 * (Sigma_Comp3: (B: A -> U) (p: Sigma A B) ->
   Path (Sigma A B) p (pr1 A B p,pr2 A B p))
 * (Id_Former: A \rightarrow A \rightarrow U)
  * (Id_Intro: (a: A) -> Path A a a)
  * (Id_Elim: (x: A) (C: D A) (d: C x x (Id_Intro x))
```

```
(y: A) (p: Path A x y) -> C x y p)
* (Id_Comp: (a:A)(C: D A) (d: C a a (Id_Intro a)) ->
Path (C a a (Id_Intro a)) d (Id_Elim a C d a (Id_Intro a))) * U
```

Теорема 23. (Model Check). There is an instance of MLTT.

Перевірка в кубічній теорії

The result of the work is a mltt.ctt file which can be runned using cubicaltt. Note that computation rules take a seconds to type check.

6.2 Індуктивні типи

6.2.1 Empty, Unit

empty type lacks both introduction rules and eliminators. However, it has recursor and induction.

```
data empty =
emptyRec (C: U): empty -> C = split {}
emptyInd (C: empty -> U): (z: empty) -> C z = split {}

data unit = star
unitRec (C: U) (x: C): unit -> C = split tt -> x
unitInd (C: unit -> U) (x: C tt): (z: unit) -> C z = split tt -> x
```

6.2.2 Bool, Maybe, Either, Tuple

Визначення 62. (Bool). bool is a run-time version of the boolean logic you may use in your general purpose applications. bool is isomorphic to 1+1: either unit unit.

```
data bool = false | true
b1: U = bool -> bool
b2: U = bool -> bool -> bool
negation: b1 = split { false -> true; true -> false }
or: b2 = split { false -> idfun bool; true -> lambda bool bool true }
and: b2 = split { false -> lambda bool bool false; true -> idfun boo }
```

Визначення 63. (Maybe). Maybe has representing functor $M_A(X) = 1 + A$. It is used for wrapping values with optional nothing constructor. In ML-family languages this type is called Option (Miranda, ML). There is an isomorphims between (fix maybe) and nat.

either is a representation for sum types or disjunction.

tuple is a representation for non-dependent product types or conjunction.

6.2.3 Nat, List, Stream

Pointed Unary System is a category nat with the terminal object and a carrier nat having morphism [zero: 1nat $\rightarrow$ nat, succ: nat $\rightarrow$ nat]. The initial object of nat is called Natural Number Object and models Peano axiom set.

```
data nat = zero | succ (n: nat)
natEq: nat -> nat -> bool
natCase (C:U) (a b: C): nat -> C
natRec (C:U) (z: C) (s: nat->C->C) : (n:nat) -> C
```

Визначення 64. (List). The data type of list L over a given set A can be represented as the initial algebra (μL_A , in) of the functor $L_A(X)=1+(AX)$. Denote $\mu L_A=List(A)$. The constructor functions $nil:1\to List(A)$ and $cons:A\times List(A)\to List(A)$ are defined by $nil=in\circ inl$ and $cons=in\circ inr$, so in=[nil,cons].

```
data list (A: U) = nil | cons (x:A) (xs: list A)
listCase (A C:U) (a b: C): list A -> C
listRec (A C:U) (z: C) (s: A->list A->C->C): (n:list A) -> C
listElim (A: U) (C:list A->U) (z: C nil)
   (s: (x:A)(xs:list A) \rightarrow C(cons x xs)): (n:list A) \rightarrow C(n)
listInd (A: U) (C:list A->U) (z: C nil)
   (s: (x:A)(xs:list A) \rightarrow C(xs) \rightarrow C(cons x xs)): (n:list A) \rightarrow C(n)
null (A:U): list A -> bool
head (A:U): list A -> maybe A
tail (A:U): list A -> maybe (list A)
nth (A:U): nat -> list A -> maybeA
append (A: U): list A -> list A -> list A
reverse (A: U): list A -> list A
map (A B: U): (A -> B) -> list A -> list B
zip (AB: U): list A -> list B -> list (tuple A B)
foldr (AB: U): (A \rightarrow B \rightarrow B) \rightarrow B \rightarrow list A \rightarrow B
fold1 (AB: U): (B \rightarrow A \rightarrow B) \rightarrow B \rightarrow list A \rightarrow B
switch (A: U): (Unit -> list A) -> bool -> list A
filter (A: U): (A -> bool) -> list A -> list A
length (A: U): list A -> nat
listEq (A: eq): list A.1 -> list A.1 -> bool
```

stream is a record form of the list's cons constructor. It models the infinity list that has no terminal element.

```
data stream (A: U) = cons (x: A) (xs: stream A)
```

6.2.4 Fin, Vector, Sea

fin is the inductive defintion of set with finite elements.

```
data vector (A: U) (n: nat)
= nil | cons (_: A) (_: vector A (pred n))
```

seq — abstract compositional sequences.

```
data seq (A: U) (B: A -> A -> U) (X Y: A)
= seqNil (_: A)
| seqCons (X Y Z: A) (_: B X Y) (_: Seq A B Y Z)
```

6.2.5 Імпредикативне кодування

You know Church encoding which also has its dependent alanolgue in CoC, however in Coq it is imposible to detive Inductive Principle as type system lacks fixpoint and functional extensionality. The example of working compiler of PTS languages are Om and Morte. Assume we have Church encoded NAT:

```
nat = (X:U) -> (X -> X) -> X -> X
```

where first parameter (X->X) is a succ, the second parameter X is zero, and the result of encoding is landed in X. Even if we encode the parameter

```
list (A: U) = (X:U) -> X -> (A -> X) -> X
```

and paremeter A let's say live in 42 universe and X live in 2 universe, then by the signature of encoding the term will be landed in X, thus 2 universe. In other words such dependency is called impredicative displaying that landed term is not a predicate over parameters. This means that Church encoding is incompatible with predicative type checkers with predicative of predicative-cumulative hierarchies.

In HoTT n-types is encoded as n-groupoids, thus we need to add a predicate in which n-type we would like to land the encoding:

```
NAT (A: U) = (X:U) -> isSet X -> X -> (A \rightarrow X) -> X
```

Here we added is Set predicate. With this motto we can implement propositional truncation by landing term in is Prop or even HIT by langing in is Groupoid:

```
TRUN (A:U) type = (X: U) -> isProp X -> (A -> X) -> X S1 = (X:U) -> isGroupoid X -> ((x:X) -> Path X x x) -> X MONOPLE (A:U) = (X:U) -> isSet X -> (A -> X) -> X NAT = (X:U) -> isSet X -> (A -> X) -> X
```

The main publication on this topic could be found at [14] and [15]. Here we have the implementation of Unit impredicative encoding in HoTT.

```
unitEnc: U = (x: unitEnc') * isUnitEnc x
unitEncStar: unitEnc = (\((X:U)(_:isSet X) -> idfun X,\((X Y: U)(_:isSet X)(_:isSet Y) -> refl(X->Y))
unitEncRec (C: U) (s: isSet C) (c: C): unitEnc -> C
= \((z: unitEnc) -> z.1 C s c
unitEncBeta (C: U) (s: isSet C) (c: C)
: Path C (unitEncRec C s c unitEncStar) c = refl C c
unitEncEta (z: unitEnc): Path unitEnc unitEncStar z = undefined
unitEncInd (P: unitEnc -> U) (a: unitEnc): P unitEncStar -> P a
= subst unitEnc P unitEncStar a (unitEncEta a)
unitEncCondition (n: unitEnc'): isProp (isUnitEnc n)
= \((f g: isUnitEnc n) -> \((f g
```

6.3 Гомотопічна теорія типів

Homotypy Type Theory takes its origins in 1996 from groupoid interpretation by Hofmann and Streicher's, and later (in 10 years) was formalized by Awodey, Warren and Voevodsky. Voevodsky constrtucted Kan simplicial sets interpretation of type theory and discovered the property of this model, that was named univalence. This property allows to identify isomorphic structures in terms of type theory.

Homotopy type theory to classical homotopy theory is like Euclidian syntethic geometry (points, lines, axioms and deduction rules) to analytical geometry with cartesian coordinates on $\mathbb{R}^n$ (geometric and algebraic) ^{11}

In the same way as inductive types extends MLTT for inductive programming, the higher inductive types (HIT) extend homotopy type theory for geometry programming. You can directly encode CW-complexes by using HIT. The definition of HIT syntax will be given in the next Issue IV: Higher Inductive Types.

6.3.1 Гомотопії

The first higher equality we meet in homotopy theory is a notion of homotopy, where we compare two functions or two path spaces (which is sort of dependent families). The homotopy interval I=[0,1] is the perfect foundation for definition of homotopy.

Визначення 65. (Interval). Compact interval.

 $^{^{11}}$ We will denote geometric, type theoretical and homotopy constants bold font R while analitical will be denoted with double lined letters $\mathbf{R}$.

Equality	Homotopy	∞-Groupoid
reflexivity	constant path	identity morphism
symmetry	inversion of path	inverse morphism
transitivity	concatenation of paths	composition of mopphisms

You can think of I as isomorphism of equality type, disregarding carriers on the edges. By mapping i0, i1: I to x, y: A one can obtain identity or equality type from classic type theory.

Визначення 66. (Interval Split). The convertion function from I to a type of comparison is a direct eliminator of interval. The interval is also known as one of primitive higher inductive types which will be given in the next Issue IV: Higher Inductive Types.

```
pathToHtpy (A: U) (x y: A) (p: Path A x y): I -> A
= split { i0 -> x; i1 -> y; seg @ i -> p @ i }
```

Визначення 67. (Homotopy). The homotopy between two function $f, g: X \to Y$ is a continuous map of cylinder $H: X \times I \to Y$ such that

$$\begin{cases} H(x,0) = f(x), \\ H(x,1) = g(x). \end{cases}$$

6.3.2 Групоїдна інтерпретація

The first text about groupoid interpretation of type theory can be found in Francois Lamarche: A proposal about Foundations ^{12} . Then Martin Hofmann and Thomas Streicher wrote the initial document on groupoid interpretation of type theory ^{13} .

There is a deep connection between higher-dimentinal groupoids in category theory and spaces in homotopy theory, equipped with some topology. The category or groupoid could be built where the objects are particular spaces or types, and morphisms are path types between these types, composition operation is a path concatenation. We can write this groupoid here recalling that it should be category with inverted morphisms.

¹²http://www.cse.chalmers.se/~coquand/Proposal.pdf

¹³Martin Hofmann and Thomas Streicher. The Groupoid Interpretation of Type Theory, 1996.

```
cat: U = (A: U) * (A \rightarrow A \rightarrow U)
groupoid: U = (X: cat) * isCatGroupoid X
PathCat (X: U): cat = (X, (x y:X) \rightarrow Path X x y)
isCatGroupoid (C: cat): U
  = (id: (x: C.1) \rightarrow C.2 x x)
  * (c: (x y z:C.1) -> C.2 x y -> C.2 y z -> C.2 x z)
  * (inv: (x y: C.1) -> C.2 x y -> C.2 y x)
  * (inv_left: (x y: C.1) (p: C.2 x y) ->
   Path (C.2 x x) (c x y x p (inv x y p)) (id x))
  * (inv_right: (x y: C.1) (p: C.2 x y) ->
   Path (C.2 y y) (c y x y (inv x y p) p) (id y))
  * (left: (x y: C.1) (f: C.2 x y) ->
   Path (C.2 x y) (c x x y (id x) f) f)
  * (right: (x y: C.1) (f: C.2 x y) ->
   Path (C.2 x y) (c x y y f (id y)) f)
  * ((x y z w:C.1)(f:C.2 x y)(g:C.2 y z)(h:C.2 z w)->
   Path (C.2 x w) (c x z w (c x y z f g) h)
                   (c x y w f (c y z w g h)))
PathGrpd (X: U)
  : groupoid
  = ((Ob, Hom), id, c, sym X, compPathInv X, compInvPath X, L, R, Q) where
   0b: U = X
   Hom (A B: Ob): U = Path X A B
   id (A: Ob): Path X A A = refl X A
    c (A B C: Ob) (f: Hom A B) (g: Hom B C): Hom A C
      = comp (<i> Path X A (g@i)) f []
From here should be clear what it meant to be groupoid interpretation
of path type in type theory. In the same way we can construct
categories of \prod and \sum types. In Issue VIII: Topos Theory such
categories will be given.
6.3.3 Функціональна екстенсіональність
Визначення 68. (funExt-Formation)
funext_form (A B: U) (f g: A -> B): U
  = Path (A -> B) f g
Визначення 69. (funExt-Introduction)
funext (A B: U) (f g: A \rightarrow B) (p: (x:A) \rightarrow Path B (f x) (g x))
  : funext_form A B f g
  = <i> \(a: A) -> p a @ i
Визначення 70. (funExt-Elimination)
happly (A B: U) (f g: A -> B) (p: funext_form A B f g) (x: A)
```

Визначення 71. (funExt-Computation)

= cong (A -> B) B (\(h: A -> B) -> apply A B h x) f g p

: Path B (f x) (g x)

```
funext_Beta (A B: U) (f g: A -> B) (p: (x:A) -> Path B (f x) (g x))
 : (x:A) -> Path B (f x) (g x)
  = \(x:A) -> happly A B f g (funext A B f g p) x
Визначення 72. (funExt-Uniqueness)
funext_Eta (A B: U) (f g: A -> B) (p: Path (A -> B) f g)
 : Path (Path (A -> B) f g) (funext A B f g (happly A B f g p)) p
  = refl (Path (A -> B) f g) p
6.3.4 Пулбеки
Визначення 73. (Пулбек).
pullback (A B C:U) (f: A \rightarrow C) (g: B \rightarrow C): U
  = (a: A)
  * (b: B)
  * Path C (f a) (g b)
pb1 (A B C: U) (f: A \rightarrow C) (g: B \rightarrow C)
 : pullback A B C f g -> A
  = \(x: pullback A B C f g) \rightarrow x.1
pb2 (A B C: U) (f: A -> C) (g: B -> C)
 : pullback A B C f g -> B
  = \(x: pullback A B C f g) \rightarrow x.2.1
pb3 (A B C: U) (f: A -> C) (g: B -> C)
 : (x: pullback A B C f g) -> Path C (f x.1) (g x.2.1)
  = \(x: pullback A B C f g) \rightarrow x.2.2
Визначення 74. (Ядро).
kernel (A B: U) (f: A -> B): U
 = pullback A A B f f
Визначення 75. (Гомотопічне розшарування).
hofiber (A B: U) (f: A -> B) (y: B): U
  = pullback A unit B f (\(x: unit) -> y)
Визначення 76. (Пулбек Квадрат).
pullbackSq (Z A B C: U) (f: A -> C) (g: B -> C) (z1: Z -> A) (z2: Z -> B): U
         = (h: (z:Z) \rightarrow Path C ((o Z A C f z1) z) (((o Z B C g z2)) z))
         * isEquiv Z (pullback A B C f g) (induced Z A B C f g z1 z2 h)
Теорема 24. (Існування пулбеку).
completePullback (A B C: U) (f: A \rightarrow C) (g: B \rightarrow C)
    : pullbackSq (pullback A B C f g) A B C f g (pb1 A B C f g) (pb2 A B C f g
```

6.3.5 Фібрації

Визначення 77. (Fibration-1) Dependent fiber bundle derived from Path contractability.

```
isFBundle1 (B: U) (p: B -> U) (F: U): U
= (_: (b: B) -> isContr (Path U (p b) F))
* ((x: Sigma B p) -> B)
```

Визначення 78. (Fibration-2). Dependent fiber bundle derived from surjective function.

```
isFBundle2 (B: U) (p: B -> U) (F: U): U
= (V: U)
* (v: surjective V B)
* ((x: V) -> Path U (p (v.1 x)) F)
```

Визначення 79. (Fibration-3). Non-dependent fiber bundle derived from fiber truncation.

```
im1 (A B: U) (f: A -> B): U = (b: B) * pTrunc ((a:A) * Path B (f a) b)
BAut (F: U): U = im1 unit U (\(x: unit) -> F)
unitIm1 (A B: U) (f: A -> B): im1 A B f -> B = \(x: im1 A B f) -> x.1
unitBAut (F: U): BAut F -> U = unitIm1 unit U (\(x: unit) -> F)

isFBundle3 (E B: U) (p: E -> B) (F: U): U
= (X: B -> BAut F)
* (classify B (BAut F) (\(\((b: B) -> fiber E B p b) (unitBAut F) X) where classify (A' A: U) (E': A' -> U) (E: A -> U) (f: A' -> A): U
= (x: A') -> Path U (E'(x)) (E(f(x)))
```

Визначення 80. (Fibration-4). Non-dependen fiber bundle derived as pullback square.

```
isFBundle4 (E B: U) (p: E -> B) (F: U): U
= (V: U)
* (v: surjective V B)
* (v': prod V F -> E)
* pullbackSq (prod V F) E V B p v.1 v' (\((x: prod V F) -> x.1)\)
```

6.3.6 Еквівалентність

Визначення 81. (Equivalence).

```
fiber (A B: U) (f: A -> B) (y: B): U = (x: A) * Path B y (f x) isSingleton (X:U): U = (c:X) * ((x:X) -> Path X c x) isEquiv (A B: U) (f: A -> B): U = (y: B) -> isContr (fiber A B f y) equiv (A B: U): U = (f: A -> B) * isEquiv A B f

Визначення 82. (Surjective).
```

```
isSurjective (A B: U) (f: A -> B): U
  = (b: B) * pTrunc (fiber A B f b)

surjective (A B: U): U
  = (f: A -> B)
  * isSurjective A B f
```

```
Визначення 83. (Injective).
isInjective' (A B: U) (f: A -> B): U
 = (b: B) -> isProp (fiber A B f b)
injective (A B: U): U
 = (f: A \rightarrow B)
  * isInjective A B f
Визначення 84. (Embedding).
isEmbedding (A B: U) (f: A -> B) : U
 = (x y: A) -> isEquiv (Path A x y) (Path B (f x) (f y)) (cong A B f x y)
embedding (A B: U): U
 = (f: A -> B)
 * isEmbedding A B f
Визначення 85. (Half-adjoint Equivalence).
isHae (A B: U) (f: A -> B): U
 = (g: B -> A)
 * (eta_: Path (id A) (o A B A g f) (idfun A))
 * (eps_: Path (id B) (o B A B f g) (idfun B))
 * ((x: A) -> Path B (f ((eta_ @ 0) x)) ((eps_ @ 0) (f x)))
hae (A B: U): U
 = (f: A \rightarrow B)
 * isHae A B f
6.3.7 Ізоморфізм
Визначення 86. (iso-Formation)
iso_Form (A B: U): U = isIso A B -> Path U A B
Визначення 87. (iso-Introduction)
iso_Intro (A B: U): iso_Form A B
Визначення 88. (iso-Elimination)
iso_Elim (A B: U): Path U A B -> isIso A B
Визначення 89. (iso-Computation)
iso_Comp (A B : U) (p : Path U A B)
  : Path (Path U A B) (iso_Intro A B (iso_Elim A B p)) p
Визначення 90. (iso-Uniqueness)
iso_Uniq (A B : U) (p: isIso A B)
  : Path (isIso A B) (iso_Elim A B (iso_Intro A B p)) p
```

6.3.8 Унівалентність

```
Визначення 91. (uni-Formation)
univ_Formation (A B: U): U = equiv A B -> Path U A B
Визначення 92. (uni-Introduction)
equivToPath (A B: U): univ_Formation A B
  = \(p: equiv A B) -> <i> Glue B [(i=0) -> (A,p),
    (i=1) -> (B, subst U (equiv B) B B (<_>B) (idEquiv B)) ]
Визначення 93. (uni-Elimination)
pathToEquiv (A B: U) (p: Path U A B) : equiv A B
 = subst U (equiv A) A B p (idEquiv A)
Визначення 94. (uni-Computation)
eqToEq (A B : U) (p : Path U A B)
 : Path (Path U A B) (equivToPath A B (pathToEquiv A B p)) p
 = <j i> let Ai: U = p@i in Glue B
    [ (i=0) -> (A,pathToEquiv A B p),
     (i=1) \rightarrow (B,pathToEquiv B B (<k> B)),
      (j=1) -> (p@i,pathToEquiv Ai B (<k> p @ (i \/ k))) ]
Визначення 95. (uni-Uniqueness)
transPathFun (A B : U) (w: equiv A B)
  : Path (A -> B) w.1 (pathToEquiv A B (equivToPath A B w)).1
```

6.4 Вищі індуктивні типи

CW-complexes are fundamental objects in homotopy type theory and even included inside cubical type checker in a form of higher (co)-inductive types (HITs). Just like regular (co)-inductive types could be described as recur- sive terminating (well-founded) or non-terminating trees, higher inductive types could be described as CW-complexes. Defining HIT means to define some CW-complex directly using cubical homogeneous composition structure as an element of initial algebra inside cubical model.

6.4.1 Інтервал

Визначення 96. (Interval). Compact interval.

You can think of I as isomorphism of equality type, disregarding carriers on the edges. By mapping i0, i1:I to x,y:A one can obtain identity or equality type from classic type theory.

6.4.2 п-Сфера

Визначення 97. (Shperes and Disks). Here are some example of using dimensions to construct spherical shapes.

6.4.3 Суспензія

Визначення 98. (Suspension).

6.4.4 Транкейшин

Визначення 99. (Truncation).

```
data pTrunc (A: U) -- (-1)-trunc, mere proposition truncation
  = pinc (a: A)
  | pline (x y: pTrunc A) <i>
         [(i = 0) \rightarrow x,
           (i = 1) \rightarrow y]
data sTrunc (A: U) -- (0)-trunc, set truncation
  = sinc (a: A)
  | sline (a b: sTrunc A)
           (p q: Path (sTrunc A) a b) <i j&gt;
         [(i = 0) \rightarrow p @ j,
           (i = 1) \rightarrow q @ j,
           (j = 0) \rightarrow a,
           (j = 1) \rightarrow b]
data gTrunc (A: U) -- (1)-trunc, groupoid truncation
  = ginc
            (a: A)
  | gline (a b: gTrunc A)
            (p q: Path (gTrunc A) a b)
            (r s: Path (Path (gTrunc A) a b) p q) <i j k&gt;
          [(i = 0) -> r @ j @ k,
            (i = 1) \rightarrow s @ j @ k,
            (j = 0) \rightarrow p @ k,
            (j = 1) -> q @ k,
            (k = 0) \rightarrow a,
            (k = 1) \rightarrow b
```

6.4.5 Факторизація

Визначення 100. (Quotient).

```
data quot (A: U) (R: A -> A -> U)
  = inj (a: A)
  | quoteq (a b: A) (r: R a b) <i&gt;
          [(i = 0) \rightarrow inj a,
            (i = 1) -> inj b]
data setquot (A: U) (R: A -> A -> U)
  = quotient (a: A)
  | identification (a b: A) (r: R a b) <i&gt;
                   [ (i = 0) \rightarrow quotient a,
                     (i = 1) -> quotient b ]
  | setTruncation (a b: setquot A R)
                     (p q: Path (setquot A R) a b) <i j&gt;
                   [(i = 0) \rightarrow p @ j,
                     (i = 1) \rightarrow q @ j,
                     (j = 0) \rightarrow a,
                     (j = 1) \rightarrow b
```

6.4.6 Пушаут

Визначення 101. (Pushout). One of the notable examples is pushout as it's used to define the cell attachment formally, as others cofibrant objects.

6.5 Модальності

6.5.1 Процеси

Process Calculus defines formal business process engine that could be mapped onto Synrc/BPE Erlang/OTP application or OCaml Lwt library with Coq.io front-end. Here we will describe an Erlang approach for modeling processes. We will describe process calculus as a formal model of two types: 1) the general abstract MLTT interface of process modality that can be used as a formal binding to low-level programming or as a top-level interface; 2) the low-level formal model of Erlang/OTP generic server.

Визначення 102. (Storage). The secure storage based on verified cryptography. NOTE: For simplicity let it be a compatible list.

```
storage: U -> U = list
```

Визначення 103. (Process). The type formation rule of the process is a Σ telescope that contains: i) protocol type; ii) state type; iii) inmemory current state of process in the form of cartesian product of protocol and state which is called signature of the process; iv) monoidal action on signature; v) persistent storage for process trace.

Визначення 104. (Spawn). The sole introduction rule, process constructor is a tuple with filled process type information. Spawn is a modal arrow representing the fact that process instance is created at some scheduler of CPU core.

```
spawn (protocol state: U) (init: prod protocol state)
     (action: id (prod protocol state)) : process
= (protocol, state, init, action, nil)
```

Визначення 105. (Accessors). Process type defines following accessors (projections, this eliminators) to its structure: i) protocol type; ii) state type; iii) signature of the process; iv) current state of the process; v) action projection; vi) trace projection.

```
protocol (p: process): U = p.1
state (p: process): U = p.2.1
signature (p: process): U = prod p.1 p.2.1
current (p: process): signature p = p.2.2.1
action (p: process): id (signature p) = p.2.2.2.1
trace (p: process): storage (signature p) = p.2.2.2.2
```

NOTE: there are two kinds of approaches to process design: 1) Semigroup: $P \times S \to S$; and 2) Monoidal: $P \times S \to P \times S$, where P is protocol and S is state of the process.

Визначення 106. (Receive). The modal arrow that represents sleep of the process until protocol message arrived.

```
receive (p: process) : protocol p = axiom
```

Визначення 107. (Send). The response free function that represents sending a message to a particular process in the run-time. The Send nature is async and invisible but is a part of process modality as it's effectfull.

```
send (p: process) (message: protocol p) : unit = axiom
```

Визначення 108. (Execute). The Execute function is an eliminator of process stream performing addition of a single entry to the secured storage of the process. Execute is a transactional or synchronized version of asynchronous Send.

```
execute (p: process) (message: protocol p) : process
= let step: signature p = (action p) (message, (current p).2)
   in (protocol p, state p, step, action p, cons step (trace p))
```

- 1) Run-time formal model of Erlang/OTP compatible generic server with extraction to Erlang. This is an example of low-level process modality usage. The run-time formal model can be seen here ^{14} .
- 2) Formal model of Business Process Engine application that runs on top of Erlang/OTP extracted model. The Synrc/BPE model can be seen here ^{15} .
- 3) Formal model of Synrc/N2O application and n2o_async ^{16} in particular.

¹⁴https://n2o.space/articles/streams.htm

¹⁵ https://n2o.space/articles/bpe.htm

¹⁶ https://mqtt.n2o.space/man/n2o_async.htm

Розділ 7

Математичні компоненти

Четвертий розділ надає приклади математичного моделювання та складних теорем теорії категорій, теорій топосів, теорії гомотопій, тощо.

7.1 Теорія категорій

7.1.1 Категорія

Визначення 109. (Category Signature). The signature of category is a $\Sigma_{A:U}A \to A \to U$ where U could be any universe. The $\mathfrak{pr}_1$ projection is called Ob and $\mathfrak{pr}_2$ projection is called $Hom(\mathfrak{a},\mathfrak{b})$, where $\mathfrak{a},\mathfrak{b}:Ob$.

```
cat: U = (A: U) * (A \rightarrow A \rightarrow U)
```

Precategory C defined as set of $\operatorname{Hom}_C(a,b)$ where $a,b:\operatorname{Ob}_C$ are objects defined by its id arrows $\operatorname{Hom}_C(x,x)$. Properfies of left and right units included with composition c and its associativity.

Визначення 110. (Precategory). More formal, precategory C consists of the following. (i) A type Ob_C , whose elements are called objects; (ii) for each $a,b:Ob_C$, a set $Hom_C(a,b)$, whose elements are called arrows or morphisms. (iii) For each $a:Ob_C$, a morphism $1_a:Hom_C(a,a)$, called the identity morphism. (iv) For each $a,b,c:Ob_C$, a function $Hom_C(b,c)\to Hom_C(a,b)\to Hom_C(a,c)$ called composition, and denoted $g\circ f$. (v) For each $a,b:Ob_C$ and $f:Hom_C(a,b)$, $f=1_b\circ f$ and $f=f\circ 1_a$. (vi) For each a,b,c,d:A and $f:Hom_C(a,b)$, $g:Hom_C(b,c)$, $h:Hom_C(c,d)$, $h\circ (g\circ f)=(h\circ g)\circ f$.

Визначення 111. (Small Category). If for all a,b:Ob the $\mathsf{Hom}_C(a,b)$ forms a Set, then such category is called small category.

```
isPrecategory (C: cat): U
= (id: (x: C.1) -> C.2 x x)
* (c: (x y z: C.1) -> C.2 x y -> C.2 y z -> C.2 x z)
* (homSet: (x y: C.1) -> isSet (C.2 x y))
* (left: (x y: C.1) -> (f: C.2 x y)
-> Path (C.2 x y) (c x x y (id x) f) f)
```

```
* (right: (x y: C.1) -> (f: C.2 x y)
-> Path (C.2 x y) (c x y y f (id y)) f)
* ( (x y z w: C.1) (f: C.2 x y) (g: C.2 y z)
    (h: C.2 z w) -> Path (C.2 x w)
    (c x z w (c x y z f g) h) (c x y w f (c y z w g h)))
precategory: U = (C: cat) * isPrecategory C
```

Accessors of the precategory structure. For Ob is carrier and for Hom is hom.

7.1.2 (Ко)термінал

Визначення 112. (Initial Object). Is such object Ob_C , that $\Pi_{x,y:Ob_C}$ is $Contr(Hom_C(x,y))$.

Визначення 113. (Terminal Object). Is such object Ob_C , that $\Pi_{x,y:Ob_C}$ is $Contr(Hom_C(y,x))$.

7.1.3 Функтор

Визначення 114. (Category Functor). Let A and B be precategories. A functor $F:A\to B$ consists of: (i) A function $F_{Ob}:Ob_hA\to Ob_B$; (ii) for each $a,b:Ob_A$, a function $F_{Hom}:Hom_A(a,b)\to Hom_B(F_{Ob}(a),F_{Ob}(b))$; (iii) for each $a:Ob_A$, $F_{Ob}(1_a)=1_{F_{Ob}}(a)$; (iv) for $a,b,c:Ob_A$ and $f:Hom_A(a,b)$ and $g:Hom_A(b,c)$, $F(g\circ f)=F_{Hom}(g)\circ F_{Hom}(f)$.

```
catfunctor (A B: precategory): U
= (ob: carrier A -> carrier B)
* (mor: (x y: carrier A) -> hom A x y -> hom B (ob x) (ob y))
* (id: (x: carrier A) -> Path (hom B (ob x) (ob x))
    (mor x x (path A x)) (path B (ob x)))
* ((x y z: carrier A) -> (f: hom A x y) -> (g: hom A y z) ->
    Path (hom B (ob x) (ob z)) (mor x z (compose A x y z f g))
    (compose B (ob x) (ob y) (ob z) (mor x y f) (mor y z g)))
```

7.1.4 Натуральні перетворення

Визначення 115. (Natural Transformation). For functors $F,G:C\to D$, a nagtural transformation $\gamma:F\to G$ consists of: (i) for each x:C, a morphism $\gamma_{\mathfrak{a}}:\mathsf{Hom}_D(F(x),G(x))$; (ii) for each x,y:C and $f:\mathsf{Hom}_C(x,y),G(f)\circ\gamma_x=\gamma_y\circ F(g)$.

7.1.5 Розширення Кана

Визначення 116. (Kan Extension).

```
extension (C C' D: precategory)
   (K: catfunctor C C') (G: catfunctor C D) : U
= (F: catfunctor C' D)
  * (ntrans C D (compFunctor C C' D K F) G)
```

7.1.6 Ізоморфізм категорій

Визначення 117. (Category Isomorphism). A morphism $f: Hom_A(a,b)$ is an iso if there is a morphism $g: Hom_A(b,a)$ such that $1_a =_\eta g \circ f$ and $f \circ g =_\varepsilon 1_b = g$. "f is iso" is a mere proposition. If A is a precategory and a,b:A, then $a=b \to iso_A(a,b)$ (idtoiso).

```
iso (C: precategory) (A B: carrier C): U
= (f: hom C A B)
* (g: hom C B A)
* (eta: Path (hom C A A) (compose C A B A f g) (path C A))
* (Path (hom C B B) (compose C B A B g f) (path C B))
```

7.1.7 Резк-поповнення

Визначення 118. (Category). A category is a precategory such that for all $a: Ob_C$, the $\Pi_{A:Ob_C}$ is $Contr\Sigma_{B:Ob_C}$ is oc(A,B).

```
isCategory (C: precategory): U
= (A: carrier C) -> isContr ((B: carrier C) * iso C A B)
    category: U = (C: precategory) * isCategory C
```

7.1.8 Конструкції

7.1.8.1 (Ко)продукти категорій

Визначення 119. (Category Product).

```
Product (X Y: precategory) : precategory
Coproduct (X Y: precategory) : precategory
```

7.1.8.2 Обернена категорія

Визначення 120. (Opposite Category). The opposite category to category C is a category C^{op} with same structure, except all arrows are inverted.

```
opCat (P: precategory): precategory
7.1.8.3 (Ко)слайс категорія
Визначення 121. (Slice Category).
Визначення 122. (Coslice Category).
sliceCat (C D: precategory)
   (a: carrier (opCat C))
   (F: catfunctor D (opCat C))
 : precategory
 = cosliceCat (opCat C) D a F
cosliceCat (C D: precategory)
 (a: carrier C)
  (F: catfunctor D C) : precategory
7.1.8.4 Універсальна властивість
Визначення 123. (Universal Mapping Property).
initArr (C D: precategory)
 (a: carrier C)
  (F: catfunctor D C): U = initial (cosliceCat C D a F)
termArr (C D: precategory)
 (a: carrier (opCat C))
  (F: catfunctor D (opCat C)): U = terminal (sliceCat C D a F)
```

7.1.8.5 Одинична категорія

Визначення 124. (Unit Category). In unit category both Ob = T and Hom = T.

```
unitCat: precategory
```

7.1.9 Приклади

7.1.9.1 Категорія множин

Визначення 125. (Category of Sets).

```
Set: precategory = ((Ob,Hom),id,c,HomSet,L,R,Q) where
Ob: U = SET
Hom (A B: Ob): U = A.1 -> B.1
id (A: Ob): Hom A A = idfun A.1
c (A B C: Ob) (f: Hom A B) (g: Hom B C): Hom A C
= o A.1 B.1 C.1 g f
HomSet (A B: Ob): isSet (Hom A B) = setFun A.1 B.1 B.2
L (A B: Ob) (f: Hom A B): Path (Hom A B) (c A A B (id A) f) f
= refl (Hom A B) f
R (A B: Ob) (f: Hom A B): Path (Hom A B) (c A B B f (id B)) f
= refl (Hom A B) f
Q (A B C D: Ob) (f: Hom A B) (g: Hom B C) (h: Hom C D)
: Path (Hom A D) (c A C D (c A B C f g) h) (c A B D f (c B C D g h))
= refl (Hom A D) (c A B D f (c B C D g h))
```

7.1.9.2 Категорія функцій

Визначення 126. (Category of Functions over Sets).

```
Functions (X Y: U) (Z: isSet Y): precategory

= ((0b,Hom),id,c,HomSet,L,R,Q) where

Ob: U = X -> Y

Hom (A B: Ob): U = id (X -> Y)

id (A: Ob): Hom A A = idfun (X -> Y)

c (A B C: Ob) (f: Hom A B) (g: Hom B C): Hom A C = idfun (X -> Y)

HomSet (A B: Ob): isSet (Hom A B) = setFun Ob Ob (setFun X Y Z)

L (A B: Ob) (f: Hom A B): Path (Hom A B) (c A A B (id A) f) f = axiom

R (A B: Ob) (f: Hom A B): Path (Hom A B) (c A B f (id B)) f = axiom

Q (A B C D: Ob) (f: Hom A B) (g: Hom B C) (h: Hom C D)

: Path (Hom A D) (c A C D (c A B C f g) h)

(c A B D f (c B C D g h)) = axiom
```

7.1.9.3 Категорія категорій

Визначення 127. (Category of Categories).

```
Cat: precategory = ((Ob,Hom),id,c,HomSet,L,R,Q) where

Ob: U = precategory

Hom (A B: Ob): U = catfunctor A B

id (A: Ob): catfunctor A A = idFunctor A

c (A B C: Ob) (f: Hom A B) (g: Hom B C): Hom A C

= compFunctor A B C f g

HomSet (A B: Ob): isSet (Hom A B) = axiom

L (A B: Ob) (f: Hom A B): Path (Hom A B) (c A A B (id A) f) f = axiom

R (A B: Ob) (f: Hom A B): Path (Hom A B) (c A B B f (id B)) f = axiom

Q (A B C D: Ob) (f: Hom A B) (g: Hom B C) (h: Hom C D)

: Path (Hom A D) (c A C D (c A B C f g) h)

(c A B D f (c B C D g h)) = axiom
```

7.1.9.4 Категорія функторів

Визначення 128. (Category of Functors).

7.1.10 k-морфізми

Визначення 129. (k-Morphism). The k-morphism is defined as morphism between (k-1)-morphism. The base of induction, the 0-morphism is defined as object of 1-category, which is precategory.

```
equiv: U
functor (C D: cat): U
ntrans (C D: cat) (F G: functor C D): U
modification (C D: cat) (F G: functor C D) (I J: ntrans C D F G): U
```

7.1.11 2-категорія

Визначення 130. (2-Category).

```
Cat2 : U
= (Ob: U)
* (Hom: (A B: Ob) -> U)
* (Hom2: (A B: Ob) -> (C F: Hom A B) -> U)
* (id: (A: Ob) -> Hom A A)
* (id2: (A: Ob) -> (B: Hom A A) -> Hom2 A A B B)
* (c: (A B C: Ob) (f: Hom A B) (g: Hom B C) -> Hom A C)
* (c2: (A B: Ob) (X Y Z: Hom A B)
(f: Hom2 A B X Y) (g: Hom2 A B Y Z) -> Hom2 A B X Z)
```

- 7.1.12 Аддитивна категорія
- 7.1.13 Група Гротендіка
- 7.1.14 Категорія Гротендіка

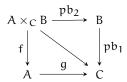
7.2 Теорія топосів

One can admit two topos theory lineages. One lineage takes its roots from published by Jean Leray in 1945 initial work on sheaves

and spectral sequences. Later this lineage was developed by Henri Paul Cartan, André Weil. The peak of lineage was settled with works by Jean-Pierre Serre, Alexander Grothendieck, and Roger Godement.

Second remarkable lineage take its root from William Lawvere and Myles Tierney. The main contribution is the reformulation of Grothendieck topology by using subobject classifier.

Визначення 131. (Categorical Pullback). The pullback of the cospan $A \xrightarrow{f} C \xleftarrow{g} B$ is a object $A \times_C B$ with morphisms $pb_1 : \times_C \to A$, $pb_2 : \times_C \to B$, such that diagram commutes:

Pullback $(\times_C, pb_1, pb_2)$ must be universal, means for any (D, q_1, q_2) for which diagram also commutes there must exists a unique $\mathfrak{u}: D \to \times_C$, such that $pb_1 \circ \mathfrak{u} = q_1$ and $pb_2 \circ q_2$.

```
homTo (C: precategory) (X: carrier C): U

= (Y: carrier C) * hom C Y X

cospan (C: precategory): U

= (X: carrier C) * (_: homTo C X) * homTo C X

cospanCone (C: precategory) (D: cospan C): U

= (W: carrier C) * hasCospanCone C D W

cospanConeHom (C: precategory) (D: cospan C)

(E1 E2: cospanCone C D): U

= (h: hom C E1.1 E2.1) * isCospanConeHom C D E1 E2 h

isPullback (C: precategory) (D: cospan C) (E: cospanCone C D): U

= (h: cospanCone C D) -> isContr (cospanConeHom C D h E)

hasPullback (C: precategory) (D: cospan C): U

= (E: cospanCone C D) * isPullback C D E
```

Визначення 132. (Category Functor). Let A and B be precategories. A functor $F:A\to B$ consists of: (i) A function $F_{Ob}:Ob_hA\to Ob_B$; (ii) for each $a,b:Ob_A$, a function $F_{Hom}:Hom_A(a,b)\to Hom_B(F_{Ob}(a),F_{Ob}(b))$; (iii) for each $a:Ob_A$, $F_{Ob}(1_a)=1_{F_{Ob}}(a)$; (iv) for $a,b,c:Ob_A$ and $f:Hom_A(a,b)$ and $g:Hom_A(b,c)$, $F(g\circ f)=F_{Hom}(g)\circ F_{Hom}(f)$.

Визначення 133. (Terminal Object). Is such object Ob_C , that

$$\prod_{x,y:Ob_C} isContr(Hom_C(y,x)).$$

```
isTerminal (C: precategory) (y: carrier C): U
= (x: carrier C) -> isContr (hom C x y)
terminal (C: precategory): U
= (y: carrier C) * isTerminal C y
```

7.2.1 Теорія множин

Here is given the ∞ -groupoid model of sets.

Визначення 134. (Mere proposition, PROP). A type P is a mere proposition if for all x, y : P we have x = y:

$$isProp(P) = \prod_{x,y:P} (x = y).$$

Визначення 135. (O-type). A type A is a O-type is for all x, y : A and $p, q : x =_A y$ we have p = q.

Визначення 136. (1-type). A type A is a 1-type if for all x,y:A and $p,q:x=_Ay$ and $r,s:p=_{A}q$, we have r=s.

Визначення 137. (A set of elements, SET). A type A is a SET if for all x,y:A and p,q:x=y, we have p=q:

$$isSet(A) = \prod_{x,y:A} \prod_{p,q:x=y} (p=q).$$

Визначення 138. data N = Z | S (n: N)

Визначення 139. (Π -Contractability). If fiber is set thene path space between any sections is contractible.

Визначення 140. (Σ -Contractability). If fiber is set then Σ is set.

Визначення 141. (Unit type, 1). The unit 1 is a type with one element.

```
data unit = tt
unitRec (C: U) (x: C): unit -> C = split tt -> x
unitInd (C: unit -> U) (x: C tt): (z:unit) -> C z
= split tt -> x
```

Teopema 25. (Category of Sets, Set). Sets forms a Category. All compositional theorems proved by using reflection rule of internal language. The proof that Hom forms a set is taken through Π -contractability.

Topos theory extends category theory with notion of topological structure but reformulated in a categorical way as a category of sheaves on a site or as one that has cartesian closure and subobject classifier. We give here two definitions.

7.2.2 Топологічна структура

Визначення 142. (Topology). The topological structure on A (or topology) is a subset $S \in A$ with following properties: i) any finite union of subsets of S is belong to S; ii) any finite intersection of subsets of S is belong to S. Subets of S are called open sets of family S.

For fully functional general topology theorems and Zorn lemma you can refer to the Coq library ^{1} topology by Daniel Schepler.

7.2.3 Топос Гротендіка

Grothendieck Topology is a calculus of coverings which generalizes the algebra of open covers of a topological space, and can exist on much more general categories. There are three variants of Grothendieck topology definition: i) sieves; ii) coverage; iii) covering families. A category have one of these three is called a Grothendieck site

Examples: Zariski, flat, étale, Nisnevich topologies.

A sheaf is a presheaf (functor from opposite category to category of sets) which satisties patching conditions arising from Grothendieck topology, and applying the associated sheaf functor to preashef forces compliance with these conditions.

The notion of Grothendieck topos is a geometric flavour of topos theory, where topos is defined as category of sheaves on a Grothendieck site with geometric moriphisms as adjoint pairs of functors between topoi, that satisfy exactness properties. [16]

As this flavour of topos theory uses category of sets as a prerequisite, the formal construction of set topos is cricual in doing sheaf topos theory.

Визначення 143. (Sieves). Sieves are a family of subfunctors

$$R \subset \text{Hom}_{C}(\underline{\ }, U), U \in C,$$

such that following axioms hold: i) (base change) If $R\subset Hom_C(\_,U)$ is covering and $\varphi:V\to U$ is a morphism of C, then the subfuntor

$$\varphi^{-1}(R) = \{ \gamma : W \to V \| \varphi \cdot \gamma \in R \}$$

is covering for V; ii) (local character) Suppose that $R,R'\subset Hom_C(\_,U)$ are subfunctors and R is covering. If $\varphi^{-1}(R')$ is covering for all $\varphi:V\to U$ in R, then R' is covering; iii) $Hom_C(\_,U)$ is covering for all $U\in C.$

Визначення 144. (Coverage). A coverage is a function assigning to each Ob_C the family of morphisms $\{f_i: U_i \to U\}_{i \in I}$ called covering families, such that for any $g: V \to U$ exist a covering family $\{h: V_i \to V\}_{i \in I}$ such that each composite $h_i \circ g$ factors some f_i :

$$V_{j} \xrightarrow{k} U_{i}$$

$$\downarrow_{h} \qquad \downarrow_{f_{i}}$$

$$V \xrightarrow{g} U$$

¹https://github.com/verimath/topology

```
Co (C: precategory) (cod: carrier C) : U
= (dom: carrier C)
* (hom C dom cod)

Delta (C: precategory) (d: carrier C) : U
= (index: U)
* (index -> Co C d)

Coverage (C: precategory): U
= (cod: carrier C)
* (fam: Delta C cod)
* (coverings: carrier C -> Delta C cod -> U)
* (coverings cod fam)
```

Визначення 145. (Grothendieck Topology). Suppose category ${\bf C}$ has all pullbacks. Since ${\bf C}$ is small, a pretopology on ${\bf C}$ consists of families of sets of morphisms

$$\{\phi_{\alpha}:U_{\alpha}\to U\}, U\in C,$$

called covering families, such that following axioms hold: i) suppose that $\varphi_\alpha:U_\alpha\to U$ is a covering family and that $\psi:V\to U$ is a morphism of C. Then the collection $V\times_U U_\alpha\to V$ is a cvering family for V. ii) If $\{\varphi_\alpha:U_\alpha\to U\}$ is covering, and $\{\gamma_{\alpha,\beta}:W_{\alpha,\beta}\to U_\alpha\}$ is covering for all α , then the family of composites

$$W_{\alpha,\beta} \xrightarrow{\gamma_{\alpha,\beta}} U_{\alpha} \xrightarrow{\phi_{\alpha}} U$$

is covering; iii) The family $\{1: U \to U\}$ is covering for all $U \in C$.

Визначення 146. (Site). Site is a category having either a coverage, grothendieck topology, or sieves.

Визначення 147. (Presheaf). Presheaf of a category C is a functor from opposite category to category of sets: $C^{op} \rightarrow Set$.

Визначення 148. (Presheaf Category, PSh). Presheaf category PSh for a site $\mathbf{C}$ is category were objects are presheaves and morphisms are natural transformations of presheaf functors.

Визначення 149. (Sheaf). Sheaf is a presheaf on a site. In other words a presheaf $F: C^{op} \to Set$ such that the cannonical map of inverse limit

$$F(U) \to \lim_{V \to U \in R} F(V)$$

is an isomorphism for each covering sieve R $\subset$ Hom $_{C}(\_,U)$. Equivalently, all induced functions

$$\mathsf{Hom}_C(\mathsf{Hom}_C(\_,U),\mathsf{F})\to \mathsf{Hom}_C(\mathsf{R},\mathsf{F})$$

should be bejections.

```
sheaf (C: precategory): U
= (S: site C)
* presheaf S.1
```

Визначення 150. (Sheaf Category, Sh). Sheaf category Sh is a category where objects are sheaves and morphisms are natural transformation of sheves. Sheaf category is a full subcategory of category of presheaves PSh.

Визначення 151. (Grothendieck Topos). Topos is the category of sheaves Sh(C, J) on a site C with topology J.

Теорема 26. (Giraud). A category C is a Grothiendieck topos iff it has following properties: i) has all finite limits; ii) has small disjoint coproducts stable under pullbacks; iii) any epimorphism is coequalizer; iv) any equivalence relation $R \to E$ is a kernel pair and has a quotient; v) any coequalizer $R \to E \to Q$ is stably exact; vi) there is a set of objects that generates C.

Визначення 152. (Geometric Morphism). Suppose that ${\bf C}$ and ${\bf D}$ are Grothendieck sites. A geometric morphism

$$f: \mathbf{Sh}(C) \to \mathbf{Sh}(D)$$

consist of functors $f_*: \mathbf{Sh}(C) \to \mathbf{Sh}(D)$ and $f^*: \mathbf{Sh}(D) \to \mathbf{Sh}(C)$ such that f^* is left adjoint to f_* and f^* preserves finite limits. The left adjoint f^* is called the inverse image functor, while f_* is called the direct image. The inverse image functor f^* is left and right exact in the sense that it preserves all finite colimits and limits, respectively.

Визначення 153. (Cohesive Topos). A topos E is a cohesive topos over a base topos S, if there is a geometric morphism $(\mathfrak{p}^*,\mathfrak{p}_*): E \to S$, such that: i) exists adjunction $\mathfrak{p}^! \vdash \mathfrak{p}_*$ and $\mathfrak{p}^! \dashv \mathfrak{p}_*$; ii) $\mathfrak{p}^*$ and $\mathfrak{p}^!$ are full faithful; iii) $\mathfrak{p}_!$ preserves finite products. This quadruple defines adjoint triple:

$$\int -| b - | \sharp$$

7.2.4 Елементарний топос

Giraud theorem was a synonymical topos definition involved only topos properties but not a site properties. That was step forward on predicative definition. The other step was made by Lawvere and Tierney, by removing explicit dependance on categorical model of set theory (as category of set is used in definition of presheaf). This information was hidden into subobject classifier which was well defined through categorical pullback and property of being cartesian closed (having lambda calculus as internal language).

Elementary topos doesn't involve 2-categorical modeling, so we can construct set topos without using functors and natural transformations (what we need in geometrical topos theory flavour). This flavour of topos theory more suited for logic needs rather that geometry, as its set properties are hidden under the predicative predicative pullback definition of subobject classifier rather that functorial notation of presheaf functor. So we can simplify proofs at the homotopy levels, not to lift everything to 2-categorical model.

Визначення 154. (Monomorphism). An morphism $f: Y \to Z$ is a monic or mono if for any object X and every pair of parralel morphisms $g_1,g_2:X\to Y$ the

$$f \circ g_1 = f \circ g_2 \rightarrow g_1 = g_2$$
.

More abstractly, f is mono if for any X the $Hom(X, \_)$ takes it to an injective function between hom sets $Hom(X, Y) \to Hom(X, Z)$.

Визначення 155. (Subobject Classifier [17]). In category C with finite limits, a subobject classifier is a monomorphism $true: 1 \to \Omega$ out of terminal object 1, such that for any mono $U \to X$ there is a unique

morphism $\chi_U: X \to \Omega$ and pullback diagram:

$$\begin{array}{c}
U \xrightarrow{k} 1 \\
\downarrow & \downarrow \text{true} \\
X\Omega \xrightarrow{Xu} \Omega
\end{array}$$

```
subobjectClassifier (C: precategory): U
= (omega: carrier C)
* (end: terminal C)
* (trueHom: hom C end.1 omega)
* (chi: (V X: carrier C) (j: hom C V X) -> hom C X omega)
* (square: (V X: carrier C) (j: hom C V X) -> mono C V X j
-> hasPullback C (omega,(end.1,trueHom),(X,chi V X j)))
* ((V X: carrier C) (j: hom C V X) (k: hom C X omega)
-> mono C V X j
-> hasPullback C (omega,(end.1,trueHom),(X,k))
-> Path (hom C X omega) (chi V X j) k)
```

Теорема 27. (Category of Sets has Subobject Classifier).

Визначення 156. (Cartesian Closed Categories). The category **C** is called cartesian closed if exists all: i) terminals; ii) products; iii)

exponentials. Note that this definition lacks beta and eta rules which could be found in embedding **MLTT**.

```
isCCC (C: precategory): U
= (Exp: (A B: carrier C) -> carrier C)
* (Prod: (A B: carrier C) -> carrier C)
* (Apply: (A B: carrier C) -> hom C (Prod (Exp A B) A) B)
* (P1: (A B: carrier C) -> hom C (Prod A B) A)
* (P2: (A B: carrier C) -> hom C (Prod A B) B)
* (Term: terminal C)
* unit
```

Teopema 28. (Category of Sets is cartesian closed). As you can see from exp and pro we internalize Π and Σ types as SET instances, the **isSet** predicates are provided with contractability. Exitense of terminals is proved by **propPi**. The same technique you can find in **MLTT** embedding.

```
cartesianClosure : isCCC Set
  = (expo,prod,appli,proj1,proj2,term,tt) where
    exp (A B: SET): SET = (A.1 -> B.1, setFun A.1 B.1 B.2)
    pro (A B: SET): SET = (prod A.1 B.1, setSig A.1 (\(_: A.1))
                           -> B.1) A.2 (\(_ : A.1) -> B.2))
    expo: (A B: SET) \rightarrow SET = \((A B: SET) \rightarrow exp A B
    prod: (A B: SET) -> SET = \(A B: SET) -> pro A B
    appli: (A B: SET) -> hom Set (pro (exp A B) A) B
        = \(A B: SET) -> \(x:(pro(exp A B)A).1)-> x.1 x.2
    proj1: (A B: SET) -> hom Set (pro A B) A
       = \(A B: SET) (x: (pro A B).1) -> x.1
    proj2: (A B: SET) -> hom Set (pro A B) B
        = \(A B: SET) (x: (pro A B).1) -> x.2
    unitContr (x: SET) (f: x.1 -> unit) : isContr (x.1 -> unit)
      = (f, \(z: x.1 -> unit) -> propPi x.1 (\(_:x.1)->unit)
           (\(x:x.1) \rightarrow propUnit) f z)
    term: terminal Set = ((unit, setUnit),
           (x: SET) \rightarrow unitContr x ((z: x.1) \rightarrow tt))
```

Note that rules of cartesian closure forms a type theoretical langage called lambda calculus.

Визначення 157. (Elementary Topos). Topos is a precategory which is cartesian closed and has subobject classifier.

```
Topos (cat: precategory) : U
= (cartesianClosure: isCCC cat)
* subobjectClassifier cat
```

Teopeмa 29. (Topos Definitions). Any Grothendieck topos is an elementary topos too. The proof is sligthly based on results of Giraud theorem.

Teopeмa 30. (Category of Sets forms a Topos). There is a cartesian closure and subobject classifier for a categoty of sets.

Теорема 31. (Freyd). Main theorem of topos theory [18]. For any topos C and any $b: Ob_C$ relative category $C\downarrow b$ is also a topos. And for any arrow $f: \alpha \to b$ inverse image functor $f^*: C\downarrow b \to c\downarrow \alpha$ has left adjoint $\sum_f$ and right adjoin $\prod_f$.

7.2.5 Висновки

We gave here constructive definition of topology as finite unions and intersections of open subsets. Then make this definition categorically compatible by introducing Grothendieck topology in three different forms: sieves, coverage, and covering families. Then we defined an elementary topos and introduce category of sets, and proved that Set is cartesian closed, has object classifier and thus a topos.

This intro could be considered as a formal introduction to topos theory (at least of the level of first chapter) and you may evolve this library to your needs or ask to help porting or developing your application of topos theory to a particular formal construction.

7.3 Алгебраїчна топологія

- 7.3.1 Теорія груп
- 7.3.2 Простори
- 7.3.2.1 Сімпліціальні

7.3.2.2 CW-комплекси

The definition of homotopy groups, a special role is played by the inclusions $S^{n-1} \hookrightarrow D^n$. We study spaces obtained iterated attachments of D^n along S^{n-1} .

Визначення 158. (Attachment). Attaching n-cell to a space X along a map $f: S^{n-1} \to X$ means taking a pushout figure.

$$\begin{array}{ccc}
S^{n-1} & \xrightarrow{k} X \\
\downarrow & & \downarrow \\
D^n & \xrightarrow{g} \cup_f D^n
\end{array}$$

where the notation $X \cup_f D^\mathfrak{n}$ means result depends on homotopy class of f.

Визначення 159. (CW-Complex). Inductively. The only CW-complex of dimention -1 is $\varnothing$. A CW-complex of dimension $\leqslant n$ on X is a space X obtained by attaching a collection of n-cells to a CW-complex of dimension n-1.

A CW-complex is a space X which is the $colimit(X_i)$ of a sequence $X_{-1} = \varnothing \hookrightarrow X_0 \hookrightarrow X_1 \hookrightarrow X_2 \hookrightarrow ... X$ of CW-complexes X_i of dimension

 $\leqslant$ n, with X_{i+1} obtained from X_i by i-cell attachments. Thus if X is a CW-complex, it comes with a filtration

$$\varnothing \hookrightarrow X_0 \hookrightarrow X_1 \hookrightarrow X_2 \hookrightarrow ...X$$

where X_i is a CW-complex of dimension $\leq i$ called the i-skeleton, and hence the filtration is called the skeletal filtration.

7.3.3 Теорія гомотопій

7.3.3.1 Простори петель

Визначення 160. (Pointed Space). A pointed type (A, a) is a type A: U together with a point a: A, called its basepoint.

```
pointed: U = (A: U) * A
point (A: pointed): A.1 = A.2
space (A: pointed): U = A.1
```

Визначення 161. (Loop Space).

$$\Omega(A, \alpha) =_{def} ((\alpha =_A \alpha), refl_A(\alpha)).$$

Визначення 162. (n-Loop Space).

$$\begin{cases} \Omega^{0}(A, a) =_{def} (A, a) \\ \Omega^{n+1}(A, a) =_{def} \Omega^{n}(\Omega(A, a)) \end{cases}$$

```
omega : nat -> pointed -> pointed = split
  zero -> idfun pointed
  succ n -> \(A: pointed) -> omega n (omega1 A)
```

7.3.3.2 Обчислення гомотопічних груп

Визначення 163. (n-th Homotopy Group of m-Sphere).

$$\pi_n S^m = \|\Omega^n(S^m)\|_0.$$

```
piS (n: nat): (m: nat) -> U = split
  zero -> sTrunc (space (omega n (bool,false)))
  succ x -> sTrunc (space (omega n (Sn (succ x),north)))
```

Теорема 32. $(\Omega(S^1) = \mathbb{Z})$.

```
data S1 = base
        | loop <i>[ (i=0) -> base ,
                     (i=1) -> base ]
loopS1 : U = Path S1 base base
encode (x:S1) (p:Path S1 base x)
 : helix x
 = subst S1 helix base x p zeroZ
decode : (x:S1) -> helix x -> Path S1 base x = split
  base -> loopIt
  loop @ i -> rem @ i where
   p : Path U (Z -> loopS1) (Z -> loopS1)
      = <j> helix (loop1@j) -> Path S1 base (loop1@j)
   rem : PathP p loopIt loopIt
     = corFib1 S1 helix ((x:S1)->Path S1 base x) base
        loopIt loopIt loop1 (\(n:Z) ->
        comp (<i> Path loopS1 (oneTurn (loopIt n))
             (loopIt (testIsoPath Z Z sucZ predZ
                     sucpredZ predsucZ n @ i)))
             (<i>(lem1It n)@-i) [])
loopS1eqZ : Path U Z loopS1
 = isoPath Z loopS1 (decode base) (encode base)
    sectionZ retractZ
```

7.3.3.3 Розшарування Хопфа

This article defines the Hopf Fibration (HF), the concept of splitting the S^3 sphere onto the twisted cartesian product of spheres S^1 and S^2 . Basic HF applications are: 1) HF is a Fiber Bundle structure of Dirac Monopole; 2) HF is a map from the S^3 in H to the Bloch sphere; 3) If HF is a vector field in R^3 then there exists a solution to compressible non-viscous Navier-Stokes equations. It was figured out that there are only 4 dimensions of fibers with Hopf invariant 1, namely S^0 , S^1 , S^3 , S^7 .

This article consists of two parts: 1) geometric visualization of projection of S^3 to S^2 (frontend); 2) formal topological version of HF in cubical type theory (backend). Consider this a basic intro and a summary of results or companion guide to the chapter 8.5 from HoTT.

Геометрична інтерпретація

Let's imagine S^3 as smooth differentiable manifold and build a projection onto the display as if demoscene is still alive.

Визначення 164. (Sphere S^3). Like a little baby in $\mathbb{R}^4$:

$$S^3 = \{(x_0, x_1, x_2, x_3) \in \mathbb{R}^4 : \sum_{i=0}^3 x_i^2 = 1\};$$

after math classes in quaternions $\mathbb{H}$:

$$S^3 = \{x \in \mathbb{H} : \|x\| = 1\}.$$

Визначення 165. (Locus). The S^3 is realized as a disjoint union of circular fibers in Hopf coordinates $(\eta, \theta_1, \theta_2)$:

$$\begin{cases} x_0 = \cos(\theta_1)\sin(\eta), \\ x_1 = \sin(\theta_1)\sin(\eta), \\ x_2 = \cos(\theta_2)\cos(\eta), \\ x_3 = \sin(\theta_2)\cos(\eta). \end{cases}$$

Where $\eta \in [0, \frac{\pi}{2}]$ and $\theta_{1,2} \in [0, 2\pi]$.

Визначення 166. (Mapping on S^2). A mapping of the Locus to the S^2 has points on the circles parametrized by θ_2 :

```
\begin{cases} x = \sin(2\eta)\cos(\theta_1), \\ y = \sin(2\eta)\sin(\theta_1), \\ z = \cos(2\eta). \end{cases}
```

```
var fiber = new THREE.Curve(),
    color = sphericalCoords.color;

fiber.getPoint = function(t) {
    var eta = sphericalCoords.eta,
        phi = sphericalCoords.phi,
        theta = 2 * Math.PI * t;

    var x1 = Math.cos(phi+theta) * Math.sin(eta/2),
        x2 = Math.sin(phi+theta) * Math.sin(eta/2),
        x3 = Math.cos(phi-theta) * Math.cos(eta/2),
        x4 = Math.sin(phi-theta) * Math.cos(eta/2);

    var m = mag([x1,x2,x3]),
        r = Math.sqrt((1-x4)/(1+x4));
        return new THREE.Vector3(r*x1/m,r*x2/m, r*x3/m);
};
```

Гомотопічна інтерпретація

Can we reason about spheres without a metric? Yes! But can we do this in a constructive way? Also yes.

7.3.3.4 Розшарування Хопфа

Приклад 3. (S^3 Hopf Fiber). Вперше розшарування Хопфа трьовимірної сфери було формалізовано Джильямом Брунері. Тут дається його модифікована версія.

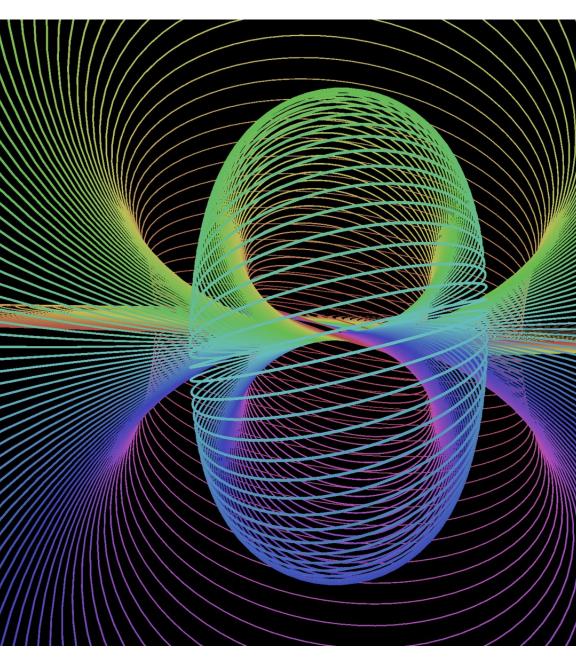

Рис. 7.1 : Розшарування Хопфа

Визначення 167. (H-space). H-space over a carrier A is a tuple

$$\begin{split} H_A = \begin{cases} A : U \\ e : A \\ \mu : A \to A \to A \\ \beta : (\alpha : A) \to \Sigma(\mu(e, \alpha) = \alpha)(\mu(\alpha, e) = \alpha) \end{cases} \end{split}$$

Теорема 33. (Hopf Fibrations). There are fiber bundles: (S^0, S^1, p, S^1) , (S^1, S^3, p, S^2) , (S^3, S^7, p, S^4) , (S^7, S^{15}, p, S^8) .

Визначення 168. (Hopf Invariant). Let $\phi: S^{2n-1} \to S^n$ a continuous map. Then homotopy pushout (cofiber) of ϕ is $cofib(\phi) = S^n \bigcup_{\varphi} \mathbb{D}^{2n}$ has ordinary cohomology

$$H^k(\text{cofib}(\varphi),\mathbb{Z}) = \begin{cases} \mathbb{Z} \text{ for } k = n, 2n \\ 0 \text{ otherwise} \end{cases}$$

Hence for α , β generators of the cohomology groups in degree n and 2n, respectively, there exists an integer $h(\phi)$ that expresses the cup product square of α as a multiple of $\beta - \alpha \sqcup \alpha = h(\phi) \cdot \beta$. This integer $h(\phi)$ is called Hopf invariant of ϕ .

Teopeма 34. (Adams, Atiyah). Hopf Fibrations are only maps that have Hopf invariant 1.

- 7.3.4 Теорія гомологій
- 7.4 Диференціальна геометрія
- 7.4.1 V-многовиди
- 7.4.2 С-структури
- 7.4.3 Н-простори

Розділ 8

Додаткові матеріали

У додатках ми використаємо три різних мови, та покаже два застосування формальних мов: 1) формальна філософія (на мові O_{HTS} ; 2) формальний ввід-вивід для системної інженерії (на двох промислових мовах Erlang та OCaml).

8.1 Формалізація вводу-виводу для OCaml

```
CoInductive Co (E : Effect.t) : Type -> Type :=
    | Bind : forall (A B : Type), Co E A -> (A -> Co E B) -> Co E B
    | Split : forall (A : Type), Co E A \rightarrow Co E A \rightarrow Co E A
    | Join : forall (A B : Type), Co E A -> Co E B -> Co E (A * B).
    | Ret : forall (A : Type) (x : A), Co E A
    | Call : forall (command : Effect.command E),
                    Co E (Effect.answer E command)
Definition run (argv : list LString.t): Co effect unit :=
    ido! log (LString.s "What is your name?") in
    ilet! name := read_line in
    match name with
     | None => ret tt
      | Some name => log (LString.s "Hello " ++ name ++ LString.s "!")
    end.
Parameter infinity: nat.
Definition eval {A} (x : Co effect A) : Lwt.t A := eval_aux infinity x.
```

```
Fixpoint eval_aux {A} (steps : nat) (x : Co effect A) : Lwt.t A :=
    match steps with
      | 0 => error tt
      | S steps =>
        match x with
          | Bind _ _ x f => Lwt.bind (eval_aux steps x)
                            (fun v_x => eval_aux steps (f v_x))
          | Split _ x y => Lwt.choose (eval_aux steps x)
                                       (eval_aux steps y)
          | Join _ _ x y => Lwt.join
                                      (eval_aux steps x)
                                       (eval_aux steps y)
          | Ret _ v => Lwt.ret v
          | Call c => eval_command c
        end
    end.
CoFixpoint handle_commands : Co effect unit :=
    ilet! name := read_line in
   match name with
     | None => ret tt
      | Some command =>
        ilet! result := log (LString.s "Input: "
                    ++ command ++ LString.s ".")
    in handle_commands
    end.
Definition launch (m: list LString.t -> Co effect unit): unit :=
    let argv := List.map String.to_lstring Sys.argv in
    Lwt.launch (eval (m argv)).
Definition corun (argv: list LString.t): Co effect unit :=
    handle_commands.
Definition main := launch corun.
```

8.2 Формалізація вводу-виводу для Erlang

This work is expected to compile to a limited number of target platforms. For now, Erlang, Haskell, and LLVM are awaiting. Erlang version is expected to be used both on LING and BEAM Erlang virtual machines. This language allows you to define trusted operations in System F and extract this routine to Erlang/OTP platform and plug as trusted resources. As the example, we also provide infinite coinductive process creation and inductive shell that linked to Erlang/OTP IO functions directly.

IO protocol. We can construct in pure type system the state machine based on (co)free monads driven by IO/IOI protocols. Assume that String is a List Nat (as it is in Erlang natively), and three external constructors: getLine, putLine and pure. We need to put correspondent implementations on host platform as parameters to perform the actual IO.

```
String: Type = List Nat
data IO: Type =
    (getLine: (String -> IO) -> IO)
    (putLine: String -> IO)
    (pure: () -> IO)
```

8.2.0.1 Infinity I/O Type

Infinity I/O Type Spec.

```
-- IOI/0: (r: U) [x: U] [[s: U] -> s -> [s -> #IOI/F r s] -> x] x
  \ (r : *)
-> \/ (x : *)
-> (\/ (s : *)
  -> s
  -> (s -> #IOI/F r s)
  -> x)
-> x
-- IOI/F
 \ (a : *)
-> \ (State : *)
-> \/ (IOF : *)
-> \/ (PutLine_ : #IOI/data -> State -> IOF)
-> \/ (GetLine_ : (#IOI/data -> State) -> IOF)
-> \/ (Pure_ : a -> IOF)
-> IOF
-- IOI/MkIO
  \ (r : *)
-> \ (s : *)
-> \ (seed : s)
-> \ (step : s -> #IOI/F r s)
-> \ (x : *)
-> \ (k : forall (s : *) -> s -> (s -> \#IOI/F r s) -> x)
-> k s seed step
-- IOI/data
#List/@ #Nat/@
```

Infinite I/O Sample Program.

Erlang Coinductive Bindings.

```
copure() ->
    fun (_) \rightarrow fun (I0) \rightarrow I0 end end.
cogetLine() ->
    fun(I0) -> fun(_) ->
       L = ch:list(io:get_line("> ")),
        ch:ap(IO,[L]) end end.
coputLine() ->
    fun (S) -> fun(IO) ->
       X = ch:unlist(S),
        io:put_chars(": "++X),
        case X of "0\n" -> list([]);
                       _ -> corec() end end end.
corec() ->
    ap('Morte':corecursive(),
        [copure(), cogetLine(), coputLine(), copure(), list([])]).
> om_extract:extract("priv/normal/IOI").
ok
> Active: module loaded: {reloaded,'IOI'}
> om:corec().
> 1
: 1
> 0
: 0
#Fun < List . 3.113171260 >
```

```
8.2.0.2 I/O Type
I/O Type Spec.
-- IO/@
  \ (a : *)
-> \/ (IO : *)
-> \/ (GetLine_ : (#IO/data -> IO) -> IO)
-> \/ (PutLine_ : #IO/data -> IO -> IO)
-> \/ (Pure_ : a -> IO)
-> IO
-- IO/replicateM
  \ (n: #Nat/@)
-> \ (io: #IO/@ #Unit/@)
-> #Nat/fold n (#IO/@ #Unit/@)
               (#IO/[>>] io)
               (#IO/pure #Unit/0 #Unit/Make)
   Guarded Recursion I/O Sample Program.
-- Morte/recursive
((#IO/replicateM #Nat/Five)
 ((((#IO/[>>=] #IO/data) #Unit/@) #IO/getLine) #IO/putLine))
```

Erlang Inductive Bindings.

```
pure() ->
    fun(I0) -> I0 end.
getLine() ->
    fun(IO) -> fun(_) ->
       L = ch:list(io:get_line("> ")),
        ch:ap(IO,[L]) end end.
putLine() ->
    fun (S) -> fun(IO) ->
        io:put_chars(": "++ch:unlist(S)),
        ch:ap(IO,[S]) end end.
rec() ->
   ap('Morte':recursive(),
        [getLine(),putLine(),pure(),list([])]).
  Here is example of Erlang/OTP shell running recursive example.
> om:rec().
> 1
: 1
> 2
: 2
> 3
: 3
> 4
: 4
> 5
: 5
#Fun < List . 28 . 113171260 >
```

8.3 Формалізація мадх'яміки

Сейчас я дам вам почувствовать вкус формальной философии по-настоящему! А то, вам может показаться, что это канал по формальной математике, а не формальной философии. Я же считаю, что если формальная философия не опирается на формальную математику, то грош цена такой формальной философии.

```
module buddhism where
import path
```

Сегодня мы будем формализировать понятие недвойственности в буддизме, которое связано сразу со многими концепциями на уровнях Сутры, Тантры и Дзогчена: понятием взаимозависимого возникновения и понятием пустотности всех феноменов (Сутра Праджняпарамиты). Классический пример с расчленением тела ставит вопрос, когда тело перестает быть человекомсуществом, если от него начать отрубывать куски мяса (мы буддисты любим и лилеем такие мысленные образы-эксперименты) или другими словами, чтобы отличить тело от не-тела, нам нужен двуместный предикат (семья типов), функция, которая может идентифицировать конректные два эклемпляры тела. Фактически речь идет об индентификации двух объектов, т.е. обычном типе-равенстве Мартина-Лёфа.

За фреймворк возьмем концепты Готтлоба Фреге, согласно определению, концепт — это предикат над объектом или, другими словами, Пи-тип Мартина-Лёфа, индексированный тип, семья типов, тривиальное расслоение и т.д. Где объект х из о принадлежит концепту, только если сам концепт, параметризированный этим объектом, населен p(o): U (где p: concept o).

```
concept (o: U): U
= o -> U
```

Концепт р должен предоставлять пример или контрпример в различении, т.е. чтобы определить тело это или не-тело еще, по-ка мы его расчленяем, нам нужно как минимум два куска: тело и не-тело как примеры идентификации. Таким образом, недвойственность может быть представлена, как равенство между всеми расслоениями (предекатами над объектами).

```
nondual (o: U) (p: concept o): U
= (x y: o) -> Path U (p x) (p y)
```

Итак, недвойственность устраняет различие между примерами и контрпримерами на примордиальном уровне мандалы МLTT, иными словами идентифицирует все концепты. Сама же идентификация классов объектов, которые принадлежат разным концептам — это условие, сжимающее все объекты в точку, или стягиваемое пространство, вершина конуса мандалы МLTT, или, другими словами, пустотность всех феноменов.

```
allpaths (o: U): U
= (x y: o) -> Path o x y
```

Формулировка буддийской теоремы недвойственности которая распространяется для всех типов учеников (тупых, средних и смышленых), может звучать так: недвойственность концепта есть способ идентификации его объектов. Сформулируем эту же теорему в другую сторону: способ идентификации объектов задает предикат недвойственности концептов. Туда — ((p: concept o) -> nondual o p) -> allpaths o, Сюда — allpaths o -> ((p: concept o) -> nondual o p). И докажем ее! Как видно из сигнатур нам всего-лишь надо построить функцию транспорта между двумя пространствами путей: (p x) = $_{\rm U}$ (p y) и x = $_{\rm O}$ у. Воспользуемся приведением пути в стрелку (соегсе) и конгруэнтностью (cong) из базовой библиотеки.

```
encode (o:U): ((p: concept o) -> nondual o p) -> allpaths o
= \(nd: (p: concept o) -> nondual o p) (a b: o)
-> coerce(Path o a a)(Path o a b)(nd(\(z:o)->Path o a z)a b)(refl o a)

decode (o:U): allpaths o -> ((p: concept o) -> nondual o p)
= \(all: allpaths o)(p: concept o)(x y: o) -> cong o U p x y (all x y)
```

Как видите, теоремка о пустотности всех феноменов получилась на пару строчек, которые демонстрируют: 1) основы формальной философии и быстрый вкат; 2) хороший пример к первой главе HoTT на пространство путей и модуль path.

Список використаних джерел

- [1] N. G. de Bruijn, AUTOMATH, a Language for Mathematics, pp. 159–200. Berlin, Heidelberg: Springer Berlin Heidelberg, 1983.
- [2] P. Martin-Löf and G. Sambin, Intuitionistic type theory. Studies in proof theory, Bibliopolis, 1984.
- [3] T. Coquand and G. Huet, "The calculus of constructions," in Information and Computation, (Duluth, MN, USA), pp. 95–120, Academic Press, Inc., 1988.
- [4] F. Pfenning and C. Paulin-Mohring, "Inductively defined types in the calculus of constructions," in Mathematical Foundations of Programming Semantics, 5th International Conference, Tulane University, New Orleans, Louisiana, USA, March 29 April 1, 1989, Proceedings, pp. 209–228, 1989.
- [5] H. P. Barendregt, "Lambda calculi with types," in Handbook of Logic in Computer Science (Vol. 2) (S. Abramsky, D. M. Gabbay, and S. E. Maibaum, eds.), (New York, NY, USA), pp. 117–309, Oxford University Press, Inc., 1992.
- [6] S. P. Jones and E. Meijer, "Henk: A typed intermediate language," in In Proc. First Int'l Workshop on Types in Compilation, 1997.
- [7] C.-E. Ore, "The extended calculus of constructions (ecc) with inductive types," in Information and Computation, vol. 99, pp. 231 264, 1992.
- [8] M. Sokhatskyi and P. Maslianko, "The systems engineering of consistent pure language with effect type system for certified applications and higher languages," in AIP Conference Proceedings, vol. 1982, p. 020033, AIP Publishing, 2018.
- [9] P. Fu and A. Stump, "Self types for dependently typed lambda encodings," in Rewriting and Typed Lambda Calculi - Joint International Conference, RTA-TLCA 2014, Held as Part of the Vienna Summer of Logic, VSL 2014, Vienna, Austria, July 14-17, 2014. Proceedings, pp. 224–239, 2014.

- [10] A. Stump, "The calculus of dependent lambda eliminations," in Journal of Functional Programming, vol. 27, Cambridge University Press, 2017.
- [11] G. Barthe, Extensions of pure type systems, pp. 16–31. Berlin, Heidelberg: Springer Berlin Heidelberg, 1995.
- [12] P. Martin-Löf, "An intuitionistic theory of types: Predicative part," in Studies in Logic and the Foundations of Mathematics, vol. 80, pp. 73–118, Elsevier, 1975.
- [13] H. Geuvers, Induction Is Not Derivable in Second Order Dependent Type Theory, pp. 166–181. Berlin, Heidelberg: Springer Berlin Heidelberg, 2001.
- [14] S. Awodey, "Impredicative encodings in hott," 2017.
- [15] S. Speight, "Impredicative encoding of inductive types in hott," 2017.
- [16] J. Jardine, Local Homotopy Theory. Springer Monographs in Mathematics, Springer New York, 2015.
- [17] P. Johnstone, Topos Theory. Dover Books on Mathematics, Dover Publications, 2014.
- [18] R. Goldblatt, Topoi: The Categorial Analysis of Logic. Studies in Logic and the Foundations of Mathematics, Elsevier Science, 2014.